

Tuyên Quang

CƠ QUAN CỦA ĐẢNG BỘ ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM TỈNH TUYÊN QUANG
TIẾNG NÓI CỦA ĐẢNG BỘ, CHÍNH QUYỀN VÀ NHÂN DÂN TUYÊN QUANG

NĂM THỨ 62

Số 51 (229)

20 tháng 6 năm 2026

6 tháng Năm, Bình Ngô

Cuối tuần

Báo điện tử:

baotuyenquang.com.vn

KỶ NIỆM 101 NĂM NGÀY BÁO CHÍ CÁCH MẠNG VIỆT NAM (21/6/1925 - 21/6/2026)

Giữ vững bản sắc

BÁO CHÍ CÁCH MẠNG

Trách nhiệm
từ cuộc sống
đến trang viết

AI và đạo đức
nghề báo

Nơi lửa nghề
tỏa sáng

PGS, TS. Hà Huy Phương,
Giảng viên cao cấp Học viện
Báo chí và Tuyên truyền.

Giữ vững bản sắc báo chí cách mạng

Chuyện GỎI TUẦN

Trách nhiệm từ cuộc sống đến trang viết

■ CHÚC HUYỀN

THÁNG Sáu về, những người làm báo lại tự soi mình vào lời dạy của Chủ tịch Hồ Chí Minh: “Cán bộ báo chí cũng là chiến sĩ cách mạng. Cây bút, trang giấy là vũ khí sắc bén của họ”. Đứng trước bước ngoặt lớn của lịch sử, báo chí chính là lực lượng phải chuyển mình đầu tiên để gánh vác sứ mệnh mở đường, đưa dòng chảy thời đại về với từng bản làng, góc phố.

Tuy nhiên, sứ mệnh càng lớn thì thách thức đối với người làm báo chính thống càng gai góc. Áp lực đầu tiên đến từ sự cạnh tranh khốc liệt của mạng xã hội; trong dòng thác thông tin thật giả lẫn lộn, nếu báo chí chậm chân và thiếu sắc bén, chúng ta sẽ tự đánh mất vai trò chủ lưu, định hướng. Cùng với đó là bài toán sinh tồn mang tên chuyển đổi số và tự duy làm báo hiện đại, nơi công nghệ thay đổi từng ngày biến cuộc đua thông tin thành một thử thách khốc liệt.

Đối với các cơ quan báo chí địa phương và nhà báo vùng cao, thách thức này tăng lên gấp bội. Làm sao để vừa bám bản, lối sống, ăn uống sắn, ở cùng dân để có chất liệu sống động, lại vừa phải tinh thông công nghệ, sử dụng các phương thức truyền thông đa phương tiện để đưa thông tin đến với công chúng một cách nhanh nhất, thuyết phục nhất?

Câu trả lời nằm ở bản lĩnh và cái tâm của người chiến sĩ cầm bút. Giữa thời đại bùng nổ công nghệ, máy móc hay trí tuệ nhân tạo có thể viết tin nhanh hơn, nhưng không thể thay thế được con mắt quan sát, tấm lòng đồng cảm và sự dẫn thân của nhà báo tại hiện trường.

Đối mặt với thách thức, người làm báo phải tự thực hiện cuộc cách mạng với chính mình: giữ vững “mắt sáng, lòng trong, bút sắc”, lấy sự chân thực và tính định hướng làm vũ khí cốt lõi để giữ vững lòng dân.

Kỷ niệm Ngày Báo chí Cách mạng Việt Nam 21/6 năm nay là cột mốc để mỗi nhà báo tự nhìn lại trách nhiệm của mình trước thời đại mới. Thẩm nhuần lời Bác dạy, đi về phía Nhân dân và hành động cùng Nhân dân chính là điểm tựa vững chắc nhất để mỗi bài viết, mỗi dòng chữ được đặt xuống hôm nay thực sự là một viên gạch góp phần đưa đất nước bước vào kỷ nguyên vươn mình ■

Trong bối cảnh chuyển đổi số diễn ra mạnh mẽ, báo chí vừa phải giữ vững sứ mệnh, bản sắc, vừa thích ứng với sự thay đổi của công nghệ và nhu cầu công chúng. Phó viên Báo và phát thanh, truyền hình Tuyên Quang đã trao đổi với PGS, TS. Hà Huy Phương, Giảng viên cao cấp Học viện Báo chí và Tuyên truyền xung quanh vấn đề này.

UY TÍN TỪ THÔNG TIN CHÍNH XÁC

Phóng viên: Thưa PGS, TS. Hà Huy Phương, trước sự bùng nổ của mạng xã hội và nguồn tin đa chiều, điều gì giúp Báo chí Cách mạng Việt Nam giữ vững niềm tin và vị thế trong lòng công chúng?

PGS, TS. Hà Huy Phương: Giá trị cốt lõi của Báo chí Cách mạng Việt Nam là tính chân thực, tính nhân văn, trách nhiệm xã hội và sứ mệnh phụng sự đất nước, phục vụ Nhân dân. Mạng xã hội có thể giúp mọi người dễ dàng chia sẻ thông tin, nhưng không thể thay thế vai trò kiểm chứng và trách nhiệm xã hội của báo chí. Uy tín của báo chí không nằm ở việc đưa tin nhanh nhất, mà ở việc cung cấp thông tin chính xác, tin cậy. Bởi vậy, giữa vô vàn nguồn tin trên không gian mạng, báo chí chính thống vẫn là địa chỉ mà công chúng tìm đến.

Có thể nói, giá trị bất biến làm nên bản sắc của Báo chí Cách mạng chính là niềm tin của công chúng. Và niềm tin ấy được xây dựng bằng sự trung thực, bản lĩnh chính trị, đạo đức nghề nghiệp và trách nhiệm đối với lợi ích quốc gia, dân tộc.

Phóng viên: Trong bối cảnh tin giả (fake news) và thông tin giật gân bùng nổ, báo chí chính thống phải làm gì để vừa giữ vai trò “ngọn hải đăng” định hướng dư luận, vừa không bị chậm hơn mạng xã hội?

PGS, TS. Hà Huy Phương: Nếu lấy tốc độ làm thước đo duy nhất, báo chí sẽ đánh mất lợi thế của chính mình. Vai trò của báo chí hiện nay không chỉ đưa tin mà còn là xác minh, giải thích, phân tích và định hướng nhận thức xã hội. Công chúng ngày nay không thiếu thông tin, điều họ thiếu là khả năng phân biệt đâu là sự thật, đâu là thông tin sai lệch.

Để giữ vai trò “ngọn hải đăng”, báo chí cần thực hiện đồng thời ba nhiệm vụ. Một là, phải nâng cao năng lực kiểm chứng thông tin, coi xác thực là ưu tiên hàng đầu. Hai là, đẩy mạnh báo chí dữ liệu, báo chí

Phóng viên Phòng Thời sự thu thập tư liệu phục vụ tác phẩm.

giải thích và báo chí điều tra để cung cấp những góc nhìn chuyên sâu mà mạng xã hội không thể thay thế. Ba là, đổi mới cách truyền tải nội dung, ứng dụng công nghệ hiện đại để đáp ứng nhu cầu và thói quen tiếp nhận thông tin ngày càng thay đổi của công chúng.

CHUYỂN ĐỔI SỐ BÁO CHÍ

Phóng viên: PGS, TS có đánh giá gì về mô hình tòa soạn hội tụ trong các cơ quan báo chí hiện nay?

PGS, TS. Hà Huy Phương: Nhìn tổng thể, quá trình xây dựng tòa soạn hội tụ ở Việt Nam đã đạt được nhiều kết quả tích cực nhưng giữa các cơ quan báo chí vẫn có sự chênh lệch khá lớn về mức độ chuyển đổi.

Nhiều cơ quan báo chí đã đầu tư mạnh vào hạ tầng công nghệ, xây dựng newsroom hiện đại, phát triển sản phẩm đa nền tảng và tổ chức lại quy trình sản xuất nội dung. Tuy nhiên, không ít nơi, sự thay đổi vẫn chủ yếu diễn ra ở phần “vỏ công nghệ”, trong khi tư duy quản trị, cơ cấu tổ chức và văn

hóa làm báo chưa thực sự thay đổi tương ứng.

Nói cách khác, đôi khi chúng ta mới chuyển đổi công cụ mà chưa chuyển đổi tư duy. Một tòa soạn hội tụ đúng nghĩa không chỉ là hội tụ về không gian làm việc hay nền tảng công nghệ mà phải hội tụ về dữ liệu, quy trình sản xuất, chiến lược nội dung và cơ chế quản trị.

Phóng viên: Thưa PGS, TS, làm thế nào để khai thác hiệu quả trí tuệ nhân tạo (AI) trong hoạt động báo chí mà không làm suy giảm vai trò và trách nhiệm của nhà báo?

PGS, TS. Hà Huy Phương: Hiện nay, AI có thể hỗ trợ rất hiệu quả trong việc tìm kiếm dữ liệu, phân tích thông tin, phiên âm, dịch thuật, gợi ý tiêu đề, sản xuất nội dung đa phương tiện hay cá nhân sai lệch, nội dung thiếu ngữ cảnh hoặc những sản phẩm mang tính “ảo giác dữ liệu” nếu không được kiểm soát chặt chẽ.

Vì vậy, các cơ quan báo chí cần xây dựng những nguyên tắc

LỄ TUYÊN DƯƠNG BÍ THƯ CHI BỘ XUẤT SẮC

Đồng chí Ma Thế Hồng, Phó Bí thư Tỉnh ủy, Chủ tịch Ủy ban MTTQ Việt Nam tỉnh và lãnh đạo, phóng viên của Báo và phát thanh, truyền hình Tuyên Quang đạt giải cao tại các cuộc thi do Trung ương và các bộ, ngành tổ chức.

sử dụng AI rõ ràng. **Một là**, mọi sản phẩm báo chí sử dụng AI đều phải được kiểm chứng và biên tập bởi con người trước khi công bố. **Hai là**, cần minh bạch về mức độ tham gia của AI trong quá trình sản xuất nội dung. **Ba là**, phải bảo đảm các nguyên tắc về đạo đức nghề nghiệp, bản quyền và trách nhiệm xã hội.

Trong bất kỳ hoàn cảnh nào, AI không thể thay thế được tư duy phân biện, bản lĩnh chính trị và lương tâm nghề nghiệp của nhà báo. Người chịu trách nhiệm cuối cùng trước công chúng vẫn phải là con người, không phải thuật toán.

KINH TẾ BÁO CHÍ

Phóng viên: Nguồn thu từ quảng cáo truyền thống (báo in, banner web) đang sụt giảm nghiêm trọng và chầy vò túi các nền tảng xuyên biên giới. Đây là lời giải cho bài toán kinh tế báo chí hiện nay?

PGS, TS. Hà Huy Phương: Tôi cho rằng khó tiếp tục duy trì tư duy kinh tế báo chí dựa chủ yếu vào quảng cáo như trước đây. Báo chí cần chuyển sang mô hình kinh tế đa nguồn thu. Ngoài quảng cáo, cần phát triển các nguồn thu từ thuê bao số, nội dung chuyên sâu, tổ chức sự kiện, đào tạo, tư vấn truyền thông, khai thác dữ liệu, thương mại điện tử và các dịch vụ giá trị gia tăng phù hợp với tôn chỉ, mục đích của từng cơ quan báo chí.

Tuy nhiên, Đảng và Nhà nước cần tiếp tục có những chủ trương kịp thời, hoàn thiện hành lang pháp lý, nhằm tạo môi trường cạnh tranh công bằng giữa báo chí trong nước và các nền tảng xuyên biên giới; đồng

thời có cơ chế bảo vệ bản quyền nội dung báo chí, bởi nội dung chất lượng chính là tài sản cốt lõi của các cơ quan báo chí. Trong tương lai, cơ quan báo chí nào xây dựng được cộng đồng công chúng trung thành và tạo ra giá trị nội dung khác biệt thì cơ quan đó sẽ có lợi thế lớn trong việc giải quyết bài toán kinh tế báo chí.

Phóng viên: Mô hình báo chí thu phí (Premium Content) đang được một số cơ quan báo chí ở Việt Nam triển khai. PGS, TS đánh giá như thế nào về triển vọng của mô hình này?

PGS, TS. Hà Huy Phương: Mô hình báo chí thu phí ở Việt Nam đã xuất hiện những tín hiệu tích cực nhưng chưa thực sự phát triển mạnh do công chúng vẫn quen thói quen thông tin miễn phí. Thách thức lớn nhất không nằm ở công nghệ thanh toán mà ở việc tạo ra những nội dung độc quyền, chuyên sâu và có giá trị đủ để người đọc sẵn sàng trả tiền. Vì vậy, muốn thu phí thành công, báo chí phải chuyển từ cạnh tranh về số lượng tin bài sang cạnh tranh về chất lượng và giá trị gia tăng của nội dung.

Đồng thời, cần tiếp tục hoàn thiện cơ chế bảo vệ bản quyền báo chí trên môi trường số; xử lý nghiêm tình trạng sao chép, khai thác trái phép nội dung báo chí; thúc đẩy thanh toán số và hỗ trợ các cơ quan báo chí chuyển đổi số, phát triển những mô hình kinh doanh mới.

CON NGƯỜI LÀ YẾU TỐ QUYẾT ĐỊNH

Phóng viên: Sau một thế kỷ hình thành và phát triển, nền báo chí nước ta đang đứng trước nhiều thời cơ nhưng cũng nhiều thách

thức. PGS, TS có chia sẻ gì với với thế hệ những người làm báo hôm nay.

PGS, TS. Hà Huy Phương: Thế hệ người làm báo hôm nay đang có cơ hội rất lớn để tham gia vào một giai đoạn phát triển của báo chí Cách mạng Việt Nam. Chưa bao giờ người làm báo có trong tay nhiều công cụ hiện đại, nhiều phương tiện tiếp cận công chúng và nhiều cơ hội sáng tạo như hiện nay.

Tuy nhiên, đi cùng với cơ hội là những thách thức chưa từng có. Sự cạnh tranh thông tin ngày càng gay gắt, công nghệ thay đổi liên tục, trí tuệ nhân tạo phát triển mạnh mẽ và áp lực từ môi trường truyền thông số ngày càng lớn. Trong bối cảnh đó, tôi muốn chia sẻ với những người làm báo, đặc biệt là thế hệ trẻ, ba điều. **Một là**, hãy không ngừng học tập và đổi mới. **Hai là**, hãy giữ gìn đạo đức nghề nghiệp. **Ba là**, hãy nuôi dưỡng khát vọng công hiến.

Kỷ niệm 101 năm Ngày Báo chí Cách mạng Việt Nam không chỉ là dịp tự hào về truyền thống vẻ vang của nền báo chí nước nhà, mà còn là cơ hội để mỗi người làm báo suy ngẫm về trách nhiệm của mình trước Đảng, Nhân dân và yêu cầu phát triển của đất nước trong thời đại số.

Phóng viên: Thưa PGS, TS, sau sáp nhập, các cơ quan báo chí địa phương cần tập trung vào những định hướng nào để phát huy lợi thế và đáp ứng yêu cầu phát triển trong giai đoạn mới?

PGS, TS. Hà Huy Phương: Trong bối cảnh chuyển đổi số, cơ quan báo chí của tỉnh có nhiều cơ hội phát triển nếu biết phát huy thế mạnh về bản sắc địa phương, đồng thời tận dụng hiệu quả các thành tựu công nghệ

để nâng cao chất lượng nội dung và mở rộng khả năng tiếp cận công chúng.

Trước hết, cần xác định rõ lợi thế cốt lõi là khả năng phản ánh sâu sắc đời sống chính trị, kinh tế, văn hóa, xã hội của địa phương. Đây là thế mạnh riêng của báo chí địa phương trong bối cảnh thông tin quốc gia và quốc tế ngày càng phong phú trên các nền tảng số.

Thứ hai, xây dựng mô hình tòa soạn hội tụ theo hướng thực chất. Mỗi sự kiện, mỗi vấn đề cần được tổ chức sản xuất theo tư duy đa nền tảng, từ báo điện tử, phát thanh, truyền hình đến các nền tảng số và mạng xã hội. Mục tiêu không phải là sản xuất nhiều hơn mà là đưa nội dung đến đúng công chúng, đúng thời điểm và bằng hình thức phù hợp nhất.

Thứ ba, cần coi dữ liệu và công nghệ là động lực phát triển mới. Việc ứng dụng trí tuệ nhân tạo, phân tích dữ liệu công chúng và tự động hóa một số quy trình sản xuất sẽ góp phần nâng cao hiệu quả hoạt động, tạo điều kiện để phóng viên tập trung nhiều hơn vào các tác phẩm chuyên sâu, chất lượng cao.

Thứ tư, yếu tố quyết định vẫn là con người. Các cơ quan báo tỉnh cần tiếp tục xây dựng đội ngũ nhà báo vững vàng về bản lĩnh chính trị, đạo đức nghề nghiệp, có năng lực làm báo đa nền tảng và truyền thông số. Công nghệ có thể mua được nhưng đội ngũ nhân lực chất lượng cao phải được xây dựng bằng một chiến lược dài hạn...

Phóng viên: Xin trân trọng cảm ơn PGS, TS. Hà Huy Phương!

Thực hiện: QUỲNH CHÂU

ĐIỂN ĐÀN

AI và đạo đức nghề báo ■ THIÊN THANH

SỰ phát triển mạnh mẽ của trí tuệ nhân tạo (AI) đang tạo ra những thay đổi sâu sắc trong hoạt động báo chí. Từ thu thập dữ liệu, xử lý thông tin đến hỗ trợ sản xuất nội dung, AI mở ra nhiều cơ hội giúp các cơ quan báo chí nâng cao hiệu quả tác nghiệp. Tuy nhiên, đằng sau những tiện ích đó là một câu hỏi mang tính nền tảng: Khi công nghệ ngày càng thông minh, điều gì làm nên giá trị và bản sắc của người làm báo?

Trong mọi giai đoạn phát triển của báo chí, công nghệ luôn thay đổi, nhưng đạo đức nghề báo vẫn là giá trị cốt lõi. Một nhà báo được xã hội tin cậy không chỉ bởi khả năng truyền tải thông tin nhanh chóng mà còn bởi tính trung thực, khách quan và trách nhiệm. Đây chính là những yếu

tố mà AI, dù hiện đại đến đâu, cũng không thể thay thế. Trong bối cảnh cạnh tranh thông tin diễn ra từng phút, từng giây, đạo đức nghề nghiệp trước hết được thể hiện ở tinh thần kiểm chứng. Áp lực về tốc độ không thể là lý do để người làm báo bỏ qua quy trình xác minh nguồn tin. Mỗi thông tin được công bố đều có khả năng tác động đến nhận thức xã hội, ảnh hưởng đến uy tín của tổ chức, doanh nghiệp hoặc danh dự của một cá nhân. Vì vậy, yêu cầu về tính chính xác không chỉ là tiêu chuẩn nghề nghiệp mà còn là trách nhiệm đạo đức của người cầm bút.

Việc sử dụng công nghệ để hỗ trợ tác nghiệp là cần thiết, nhưng sự phụ thuộc hoàn toàn vào AI có thể dẫn đến nguy cơ suy giảm năng lực tư duy độc lập, khả năng phát

hiện vấn đề và bản lĩnh phản biện xã hội của nhà báo. Khi đó, người làm báo có thể trở thành người sao chép thông tin thay vì người kiến tạo giá trị thông tin.

Điều này nên sức sống của báo chí không nằm ở tốc độ sản xuất nội dung mà ở khả năng bảo vệ sự thật, bảo vệ lợi ích công chúng và lan tỏa những giá trị tích cực cho xã hội.

AI sẽ tiếp tục phát triển và ngày càng hiện diện sâu rộng trong các tòa soạn. Nhưng công nghệ càng phát triển, đạo đức nghề nghiệp càng phải được xem là "la bàn" dẫn đường cho hoạt động báo chí. Bởi xét đến cùng, công chúng không đặt niềm tin vào máy móc hay thuật toán; công chúng đặt niềm tin vào bản lĩnh, trách nhiệm và lương tâm của người làm báo ■

Tuyên Quang, ngày 18 tháng 6 năm 2026

Các đồng chí: Nguyễn Văn Sơn, Phó Bí thư Tỉnh ủy, Chủ tịch HĐND tỉnh; Trần Mạnh Lợi, Ủy viên Ban Thường vụ Tỉnh ủy, Trưởng Ban Tuyên giáo và Dân vận Tỉnh ủy trao giải A cho các tác giả, nhóm tác giả.

báo. Nhà báo Lê Thùy ví không gian mới như một "kho báu" để tài vô tận từ văn hóa, du lịch cộng đồng đến nhiệm vụ giữ vững dải biên cương - tạo chất liệu quý cho các tuyển bài chuyên sâu. Còn với phóng viên Sỹ Tùng, anh chia sẻ: "Không gian tác nghiệp rộng hơn cũng đồng nghĩa với trách nhiệm lớn hơn, nhưng đó cũng là cơ hội để người làm báo làm giàu vốn sống và trưởng thành hơn với nghề".

Tinh thần dẫn đầu không chỉ hiện diện trên cung đường tác nghiệp lên đến hàng trăm cây số của phóng viên, mà còn được truyền cảm hứng từ chính những người đứng đầu cơ quan. Đồng chí Nguyễn Đàm Thuyền, Bí thư Đảng ủy, Chủ tịch HĐND xã Liên Hiệp nhận xét: "Điều đáng quý là các đồng chí trong Ban Giám đốc không chỉ lãnh đạo bằng kế hoạch hay báo cáo, mà còn trực tiếp xuống cơ sở, đồng hành cùng phóng viên trong quá trình tác nghiệp. Chính sự gần gũi, sát cơ sở ấy đã góp phần tạo nên những tác phẩm giàu hơi thở cuộc sống, phản ánh đúng tâm tư, nguyện vọng của Nhân dân. Đó cũng là minh chứng cho bản lĩnh, trách nhiệm và niềm đam mê nghề nghiệp của những người làm báo".

Cùng từ đây, nhiều tác phẩm báo chí có chiều sâu, giàu giá trị thực tiễn và sức lan tỏa đã ra đời, góp phần làm nên bảng vàng thành tích đáng tự hào của Báo và PTTH Tuyên Quang tại các giải thưởng báo chí cấp quốc gia. Chỉ trong năm đầu hợp nhất, Báo và PTTH Tuyên Quang liên tiếp được vinh danh tại các giải thưởng báo chí cấp quốc gia với 1 giải Vàng, 4 giải Khuyến khích tại Liên hoan Tuyên hình toàn quốc lần thứ 42; 1 giải B, 1 giải C Giải Búa liềm vàng; 1 giải C, 1 giải Khuyến khích Giải Báo chí Quốc gia lần thứ XX; 2 giải B Giải Diên Hồng cùng nhiều giải thưởng chuyên ngành do các bộ, ngành Trung ương tổ chức. Những giải thưởng ấy không chỉ khẳng định chất lượng tác phẩm, mà còn là minh chứng sinh động cho sức mạnh cộng hưởng sau hợp nhất. Đó là sự cộng hưởng của kinh nghiệm, bản lĩnh, trí tuệ của những người làm báo đến từ 2 cơ quan, 2 vùng đất; là sự kết nối giữa các loại hình báo chí trong mô hình tòa soạn hội tụ; là quá trình cùng nhau tác nghiệp để tạo nên những sản phẩm báo chí có chiều sâu, giàu tính phát hiện và sức lan tỏa rộng.

Nếu giải thưởng là thước đo chất lượng tác phẩm thì những hoạt động xã hội lại phản chiếu trách nhiệm và tinh thần nhân văn của người làm báo. Thông qua chuyên mục "Nhịp cầu nhân ái", Báo và PTTH Tuyên Quang đã kết nối hỗ trợ 42 hoàn cảnh khó khăn với tổng kinh phí trên 5,3 tỷ đồng; vận động xây dựng 12 ngôi nhà cho người nghèo, trẻ em có mồ côi, khuyết tật. Cùng với đó, chương trình "Diễn ngược gió" tiếp tục đồng hành với học sinh nghèo, trẻ em có hoàn cảnh đặc biệt khó khăn, góp phần tiếp thêm nghị lực và chắp cánh ước mơ đến trường.

Theo đồng chí Trần Mạnh Lợi, Ủy viên Ban Thường vụ Tỉnh ủy, Trưởng Ban Tuyên giáo và Dân vận Tỉnh ủy: "Điều đáng ghi nhận sau một năm hợp nhất của Báo và PTTH Tuyên Quang chính là hội tụ thành công hai dòng chảy báo chí giàu truyền thống để tạo nên một chương hiệu báo chí chung ngày càng vững mạnh. Đó là một "tòa soạn hội tụ" được xây dựng bằng tình đồng chí, trí tuệ tập thể và khát vọng cống hiến. Chính sự cộng hưởng ấy đã tạo nên những giá trị mới, góp phần khẳng định cốt cách của nền báo chí cách mạng: Sắc bén trong ngòi bút, nhân văn trong hành động và kiên định với sứ mệnh phụng sự Tổ quốc, phục vụ Nhân dân".

HAI DÒNG CHẢY MỘT THƯƠNG HIỆU

■ THU PHƯƠNG

Từ địa đầu cực Bắc đến Thủ đô Khu Giải phóng, hành trình một năm sau hợp nhất đã mở ra không gian phát triển mới cho Báo và phát thanh, truyền hình (PTTH) Tuyên Quang. 365 ngày không dài so với biên niên sử một cơ quan báo chí, nhưng đủ để kiểm chứng sức sống của một chủ trương lớn và khẳng định sức mạnh hội tụ trong hành trình xây dựng nền báo chí chuyên nghiệp, hiện đại, nhân văn.

Chung một mái nhà, chung khát vọng

NGÀY 1-7-2025 đánh dấu cột mốc lịch sử khi "giang sơn" được kiến tạo lại với quy mô tới 63 còn 34 tỉnh, thành phố, mở ra không gian phát triển bứt phá cho đất nước trong kỷ nguyên mới. Hòa vào dòng chảy đó, Hà Giang và Tuyên Quang chính thức hợp nhất thành tỉnh Tuyên Quang. Đi liền với vận hội mới, 4 cơ quan báo chí của hai địa phương cũng ghép lại sứ mệnh riêng lẻ, hợp nhất thành một chỉnh thể truyền thông đa phương tiện mạnh mẽ mang tên Báo và PTTH Tuyên Quang.

Mỗi cuộc chuyển mình mang tính lịch sử đều đi liền với tâm tư và băn khoăn của người trong cuộc. Nhưng tại mái nhà chung Báo và PTTH Tuyên Quang, những khoảng cách của ngày đầu hợp nhất nhanh chóng được xóa nhòa bằng sự sẻ chia và trách nhiệm. Nhà báo Duy Tuấn vẫn nhớ như in hình ảnh đồng chí Mai Đức Thông, Giám đốc Báo và PTTH Tuyên Quang vượt hơn 150 cây số, trực tiếp lên Hà Giang đón cán bộ, phóng viên, biên tập viên, kỹ thuật viên về nhận nhiệm vụ tại cơ sở 1. "Chuyến xe ấy giúp chúng tôi cảm nhận trọn vẹn sự quan tâm, trách nhiệm và tình cảm của người đứng đầu cơ quan. Vì thế, không ai thấy mình đang bước vào một cuộc "sáp nhập", mà là trở về mái nhà chung ấm áp", anh Tuấn nhớ lại.

Sự gắn kết ấy cũng là cảm nhận chung của phóng viên Mộc Lan. Chị chia sẻ: "Những ngày đầu về môi trường mới, tôi không tránh khỏi ngỡ ngàng. Nhưng sự quan tâm, đồng hành của đồng nghiệp, từ cuộc sống thường ngày đến công việc chuyên môn đã giúp tôi sớm hòa nhập, bắt nhịp nhanh hơn với công việc. Chính môi trường làm việc cởi mở, chuyên nghiệp và giàu tinh thần sẻ chia đã tiếp thêm động lực để tôi theo đuổi những tuyển bài chuyên sâu, có giá trị thực tiễn cao".

Giá trị của sự hợp nhất không chỉ được đo bằng hiệu quả vận hành bộ máy, mà còn

Phóng viên Báo và phát thanh, truyền hình Tuyên Quang tác nghiệp tại cơ sở.

được thử thách và khẳng định trong những thời khắc gian khó. Đợt mưa lũ lịch sử năm 2025 khiến nhiều gia đình cán bộ, phóng viên chịu thiệt hại nặng nề, nhưng cũng làm sáng lên tinh thần đoàn kết và nghĩa tình đồng nghiệp dưới mái nhà chung. Từ lãnh đạo đến đồng nghiệp đều sát cánh hỗ trợ nhau đi chuyển tài sản, khắc phục hậu quả thiên tai. Các đồng chí trong Ban Giám đốc còn trực tiếp đến từng gia đình thăm hỏi, động viên, trao hỗ trợ kịp thời. Trong những ngày khó khăn ấy, sự sẻ chia không chỉ giúp vượt qua mất mát, mà còn gắn kết những người làm báo thành một tập thể đoàn kết, nghĩa tình và trách nhiệm.

Chính từ nền tảng đoàn kết, đồng thuận và tinh thần sẻ chia ấy, sức mạnh của sự hợp nhất tiếp tục được chuyển hóa thành những kết quả cụ thể trong hoạt động chuyên môn, đặc biệt là hành trình chuyển đổi số và xây dựng cơ quan báo chí đa phương tiện hiện đại. Tháng 6-2026, kênh Podcast Báo Tuyên Quang Online chính thức ra mắt, đánh dấu bước tiến mới trong việc làm chủ xu thế báo chí âm thanh trên nền tảng số. Cùng với

đó, các kênh YouTube, Fanpage, TikTok của Báo và PTTH Tuyên Quang liên tiếp đạt các chứng nhận xác thực uy tín (tick xanh); riêng TikTok nằm trong Top 10 báo Đảng địa phương có hiệu quả tuyên truyền nổi bật trên nền tảng này.

Từ mái nhà chung đã hình thành một khát vọng chung. Đó là xây dựng Báo và PTTH Tuyên Quang trở thành cơ quan báo chí đa phương tiện chuyên nghiệp, hiện đại, giàu bản sắc, đủ năng lực dẫn dắt thông tin, lan tỏa những giá trị tốt đẹp và đồng hành cùng tinh vững bước vào kỷ nguyên mới.

Bản lĩnh tiên phong, giá trị lan tỏa

Một năm sau hợp nhất, bản lĩnh dẫn đầu, tinh thần đổi mới và trách nhiệm xã hội đã trở thành những giá trị nổi bật, góp phần định hình diện mạo mới của Báo và PTTH Tuyên Quang.

Từ Tân Trào - Thủ đô Khu Giải phóng đến những bản làng nơi địa đầu cực Bắc, không gian tác nghiệp rộng lớn hơn đã mở ra nhiều đề tài, góc nhìn mới cho người làm

Nhà thơ Cao Xuân Thái

Người gom nhặt nắng cho MIỀN ĐÁ XÁM

■ ĐỖ BÍCH THÚY

NĂM 1994, tôi in những truyện ngắn đầu tiên trên Tiền Phong. Nhà thơ Cao Xuân Thái lúc ấy là Phó Chủ tịch Hội Văn nghệ Hà Giang, Tổng Biên tập Tạp chí Văn nghệ. Ông đọc báo, thấy cuối truyện ghi "Vị Xuyên, Hà Giang", bèn đi tìm xem tại sao có một đứa người Hà Giang viết văn mà mình lại không biết là đứa nào. Thế rồi ông cũng dò ra bố mẹ tôi và đến tận nhà. Tôi đang thực tập làm kế toán dưới huyện thì bố tôi học tốc chạy xe máy xuống, bảo có chú nhà thơ trên tỉnh về tìm con.

Sau lần gặp ấy, chú đưa tôi về Hội. Lúc đó bạn thủ quỹ, tạp vụ đang nghỉ sinh em bé nên tôi tạm thời được xếp vào vị trí ấy, kiêm cả nhân viên đánh máy chữ, sửa moras, thỉnh thoảng viết truyện ngắn, bút ký. Chú Thái ăn nghỉ tại cơ quan, vợ con vẫn ở Tuyên Quang. Thỉnh thoảng chú đón một hai ông nhà thơ nhà văn đầu bù tóc rối ở đâu đâu đến chơi. Hết giờ làm, tôi đi chợ, nấu nướng xong xuôi mâm cơm đạm bạc để chú tiếp khách rồi mới về.

Làm việc ở Hội được nửa năm thì bạn thủ quỹ quay lại làm việc, tôi hết chỗ. Bị quá, chú chạy lên gặp Trưởng ban Tuyên giáo, lúc ấy lại đang kiêm Chủ tịch Hội. Trưởng ban nói: Làm gì còn biên chế. Mà có biên chế cũng không giữ nó. Tuổi còn trẻ như thế phải cho nó đi vào đời sống mới được ông ạ. Thế là sau một cuộc điện thoại của Trưởng ban Tuyên

Nhà thơ Cao Xuân Thái (1948 - 2026)

- Sinh năm 1948 tại Thái Lan, quê gốc Ninh Bình.
- Hội viên Hội Văn học Nghệ thuật Tuyên Quang, Hội viên Hội Nhà văn Việt Nam, nguyên là Chủ tịch Hội Văn học - Nghệ thuật tỉnh Hà Giang.
- Ông có hàng trăm bài thơ, bút ký và hơn 20 tập sách in chung, in riêng.
- Tập bút ký "Một rẻo Mè Công" đoạt Giải thưởng văn học Quốc tế sông Mê Kông 2015.
- Vào hồi 10h46 phút ngày 16-6-2026, ông trút hơi thở cuối cùng. Hưởng thọ 79 tuổi.

giáo, tôi trở thành phóng viên báo Hà Giang. Ông Tổng Biên tập báo nhận tôi về, bảo: Vừa học vừa làm cháu nhé. Cứ xem các anh chị làm thế nào thì học theo như thế. Thế là tôi bắt đầu những năm tháng triển miên ba lô trên vai.

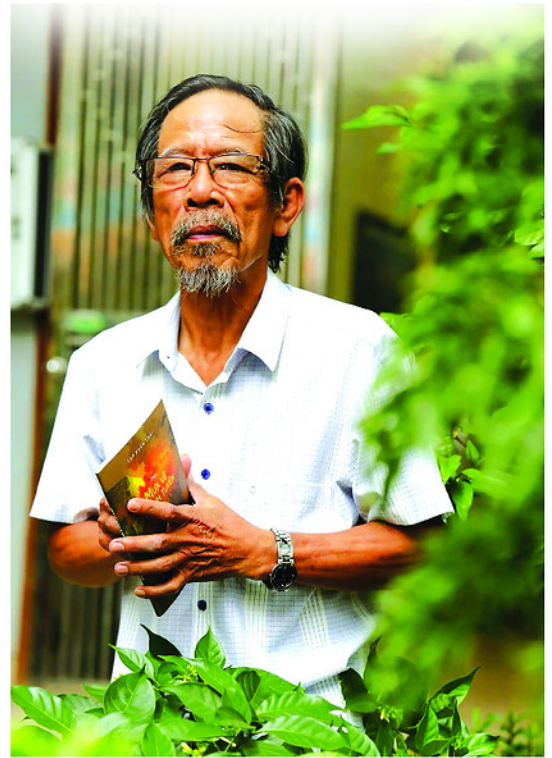
Nhìn lại thì: Nếu không có báo Tiền Phong, chú Thái sẽ không biết tôi ở cái xó núi ấy mà moi ra. Nếu không có chú Thái tôi sẽ không được ông Trưởng ban Tuyên giáo tạo điều kiện cho sang Báo. Nếu không có ông Tổng Biên tập báo mà đến tận sau này tôi vẫn coi như

người thân, thì làm gì có tôi hôm nay. Cái thời, sao mà nhìn đâu cũng thấy toàn người tử tế đến như thế.

Chú Thái ốm chừng 10 năm trước, nằm ở Bệnh viện Hữu nghị. Tôi ghé thăm, chú lắc đầu bảo: Chắc không được 3 năm cháu ạ.

Áy thế mà cứ phập phà phập phều, chú đi qua được 10 năm. Lúc khỏe lúc yếu, nhưng vẫn làm thơ. Cứ khỏe khỏe một tí là lại nhăm nhăm viết cái này in cái kia.

Chú Thái là người thơ hiền lành nhất thế gian mà tôi biết.

Nhà thơ Cao Xuân Thái.

Hiền lành, tử tế, không bao giờ nói xấu ai, không ghét ai, hay muợn phiền, hay nói những câu nghe rất nhạt ý chí, nhưng thực tế thì chú đã sống thật kiên cường. Thơ ca như tia nắng, luôn chiếu rọi xuống những tháng ngày dù gian khổ hay bình yên trong cuộc đời chú. Có lẽ chú là người mà tôi thấy thấm thía nhất, thơ ca có ý nghĩa thế nào. Còn một hồi thơ cũng chia một nửa cho thơ ca, đấy là Cao Xuân Thái. Vin vào thơ mà yêu lấy cuộc đời.

Chú đối với tôi mà nói, vô cùng gần gũi. Trong tôi, luôn có một cô gái 19 tuổi, lần đầu tiên nhìn thấy một nhà thơ bằng xương bằng thịt, nở nụ cười hiền, tay vuốt vuốt tóc, hỏi: Có muốn về Hội Văn nghệ làm việc với chú không? Chú, thực sự đã

túm lấy tôi nhấc vèo ra khỏi cái thùng lũng ấy.

Chiều nghe tin chú mất mà bàng hoàng thảng thốt. Cứ nghĩ ông nhà thơ ấy dù có phập phà phập phều, cũng nhất định sẽ còn nhiều năm nữa để làm thơ.

Trời hay gọi những người tốt đi sớm, với tôi thì chú đi như thế vẫn sớm quá. Chú Thái đã bay đi làm thơ cõi mới...

"*Quê hương tôi tự nó đã cao rồi...*

Gần mặt trời mà thiếu nắng quanh năm

Giá rết nhiều vì quanh năm gió mùa gào thét

Đá thì lòn chòn nhọn sắc, một vùng mênh mông xám lạnh rợn người"

Thơ chú đấy.

Kính tiễn chú về miền đá xám mênh mông, chú Thái ơi! ■

MỖI TUẦN MỘT CUỐN SÁCH

“*Mặt trời vẫn mọc*” (xuất bản lần đầu năm 1926) là tiểu thuyết đầu tay của Ernest Hemingway, do Nhật Phi dịch, NXB Văn học ấn hành, Công ty Nhà Nam phát hành năm 2025.

Cuốn sách viết về một nhà báo người Mỹ sống tại Paris là Jake Barnes, cùng nhóm bạn quốc tế sống đời lang bạt sau Thế chiến thứ nhất. Họ gặp nhau trong những quán cà phê, chìm trong rượu và những cuộc trò chuyện bất tận, như để lấp đầy khoảng trống tinh thần. Từ Paris, họ cùng nhau sang Tây Ban Nha, cùng tham dự cuộc đấu bò sôi động, những vấn mang những xung đột âm ỉ: ghen tuông, đổ vỡ, và những mối quan hệ rạn nứt. Cuối cùng, mỗi người lại rơi vào cô đơn của riêng mình, không ai thực sự tìm được lối thoát.

Jake là một cựu binh mang thương tích chiến tranh, mất khả năng yêu đương trọn vẹn. Anh yêu Brett, một phụ nữ đẹp, tự do, luôn khao khát tình yêu và cảm xúc mãnh liệt. Họ yêu nhau, nhưng chính vết thương của Jake khiến tình yêu ấy không thể đi đến đích.

Bị kịch của họ không phải là sự phản bội, mà là sự bất lực trước số phận. Jake

Mặt trời vẫn mọc

■ DUY ANH

hiểu và chấp nhận sự lựa chọn của Brett, dù điều đó khiến anh đau đớn. Brett yêu Jake nhưng không thể gắn bó với một tình yêu thiếu vắng thể xác. Tình yêu của họ vì thế trở thành một khoảng lặng day dứt, đẹp nhưng không thể thành hình.

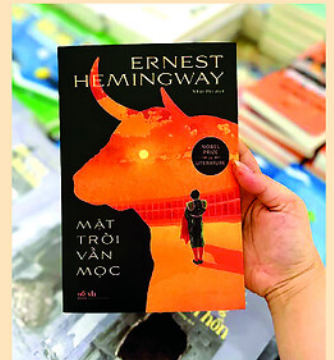
Bên cạnh viết về sự mất phương hướng của con người hậu chiến, về tình yêu và giới hạn của con người; cuốn sách còn đề cao phẩm giá trong nghịch cảnh. Jake là hình mẫu con người giữ được sự điềm tĩnh, tự trọng giữa một thế giới hỗn loạn. Anh không chiến thắng số phận, nhưng không để mình gục ngã.

Nhan đề “*Mặt trời vẫn mọc*” của cuốn sách gợi ra một triết lý: dù con người đau khổ hay lạc lối, cuộc sống vẫn tiếp diễn. Trong sự tiếp diễn ấy,

con người phải tự tìm cách tồn tại và giữ mình.

Điều làm nên sức mạnh của cuốn sách không nằm ở cốt truyện, mà ở cách kể. Câu chữ ngắn gọn, lạnh, nhưng ẩn chứa chiều sâu cảm xúc lớn. Những đối thoại giàu sức gợi, những cuộc trò chuyện tưởng như bình thường lại hé lộ tâm trạng và xung đột nội tâm. Hemingway để lại khoảng trống để người đọc tự cảm nhận, khiến dư âm kéo dài sau khi trang sách khép lại.

“*Mặt trời vẫn mọc*” không phải là câu chuyện về những biến cố lớn, mà là bản ghi chép tinh tế về sự tan vỡ bên trong con người. Qua Jake Barnes và mối tình dang dở với Brett Ashley, Ernest Hemingway đã khắc họa một thế hệ mất phương

Cuốn sách viết về sự mất phương hướng của con người hậu chiến, về tình yêu và giới hạn của con người; và đề cao phẩm giá trong nghịch cảnh.

hướng nhưng vẫn cố gắng giữ phẩm giá.

Chính điều ấy tạo nên thông điệp: dù thế giới có đổi thay và con người có lạc lối, “*mặt trời*” của sự sống vẫn tiếp tục mọc mỗi ngày, như một lời nhắc nhở về khả năng chịu đựng và tồn tại của con người.

Các đồng chí: Hà Trung Kiên, Ủy viên Ban Thường vụ Tỉnh ủy, Phó Chủ tịch Thường trực Ủy ban MTTQ Việt Nam tỉnh; Đỗ Hùng Đức, Ủy viên Ban Chấp hành Đảng bộ tỉnh, Phó Chủ tịch UBND tỉnh trao giải B cho các tác giả, nhóm tác giả.

Nơi lửa nghề tỏa sáng

■ GIANG LAM

Mỗi tác phẩm gửi về tham dự Giải Báo chí tỉnh Tuyên Quang lần thứ VII - năm 2026 là một câu chuyện sinh động từ cơ sở. Không đơn thuần là những bài dự thi, gần 150 tác phẩm năm nay phản ánh chân thực cuộc sống của người dân và những bước đi của địa phương trong một năm nhiều thay đổi. Qua lăng kính của những người cầm bút, người đọc có dịp nhìn lại những nỗ lực làm nghề và sự gắn bó của đội ngũ phóng viên với mảnh đất xứ Tuyên.

Bứt phá về quy mô và không gian sáng tạo

MÙA giải năm nay nhận được 149 tác phẩm của 117 tác giả, nhóm tác giả thuộc 14 cơ quan, đơn vị. Con số này tăng 43 tác phẩm so với năm ngoái, một kết quả tự nhiên khi không gian tác nghiệp và nguồn đề tài được mở rộng.

Các bài dự thi năm nay rải đều ở 5 loại hình: 47 tác phẩm báo điện tử, 36 truyền hình, 31 báo in, 18 ảnh báo chí và 17 tác phẩm phát thanh. Phần lớn trong số này (gần 120 tác phẩm) là của phóng viên Báo và phát thanh, truyền hình Tuyên Quang. Cùng với đó, sự tham gia của các địa phương, cơ quan khác và đội ngũ cộng tác viên cũng góp phần bổ sung thêm những góc nhìn khác nhau từ cơ sở.

Không chỉ gia tăng về số lượng, chất lượng tác phẩm năm nay cũng có sự bứt phá rõ rệt, đặc biệt là ở khâu kỹ thuật và hình thức thể hiện. Những người làm báo đã nhanh nhạy ứng dụng cách làm báo mới, hiện đại vào quá trình sáng tạo tác phẩm. Nhà báo Hoàng Thị Minh Phương (Báo và phát thanh, truyền hình Tuyên

Quang) chia sẻ: “Chúng tôi luôn chủ động tìm tòi những chi tiết hình ảnh đắt giá, kết hợp hiệu ứng đồ họa bắt mắt và xử lý tiếng động hiện trường rất tốt. Tạo dấu ấn và là điểm cộng cho tác phẩm”.

Bên cạnh đó, thực tiễn sinh động của địa phương trong giai đoạn qua cũng mở ra dư địa sáng tạo lớn cho các phóng viên. Những thay đổi về mặt tổ chức, sáp nhập cơ quan hành chính đòi hỏi người làm báo phải bám nắm địa bàn sát sao hơn. Nói về điều này, nhà báo Đỗ Thị Thu Thương cho biết: “Sự sáp nhập ban đầu mang đến một chút xáo trộn trong công việc nhưng thực chất lại mở ra cơ hội mới. Không gian và đề tài trở nên phong phú hơn rất nhiều. Tham gia giải báo chí chính là cơ hội thiết thực để phóng viên, biên tập viên chúng tôi cọ xát thực tế, học hỏi kinh nghiệm chuyên môn lẫn nhau”.

Qua vòng sơ khảo khắt khe, Hội đồng giám khảo đã lựa chọn được 95 tác phẩm vào vòng chung khảo và quyết định trao giải cho 53 tác phẩm xuất sắc nhất ở 5 loại hình. Đánh giá chung về mặt bằng chất lượng, đồng chí Mai Đức Thông, Ủy viên BCH Đảng bộ tỉnh, Giám đốc Báo và phát

DANH SÁCH CÁC TÁC PHẨM ĐẠT GIẢI BÁO CHÍ TỈNH TUYÊN QUANG NĂM 2026

● Giải Báo chí tỉnh Tuyên Quang năm 2026 vinh danh 53 tác phẩm xuất sắc nhất. Cơ cấu gồm: 5 Giải A, 10 Giải B, 15 Giải C và 23 Giải Khuyến khích ở các loại hình: báo in, báo điện tử, phát thanh, truyền hình và báo ảnh

● 5 tác phẩm Giải A gồm:

“Vành đai văn hóa soi sáng biên cương” của nhóm tác giả: Mai Đức Thông, Chúc Ngọc Huyền, Trần Thị Thu Phương, Biện Thị Luân, Hoàng Giang Lam, Trần Diệu Kế thuộc Báo và PTTH Tuyên Quang.

“Đăn số tới bản làng biên giới” của nhóm tác giả: Nguyễn Thị Minh Tuyên, Trần Thị Liên, Nguyễn Duy Tuấn, Viên Ngọc Sự thuộc Báo và PTTH Tuyên Quang.

“Ca 3 trên công trường Dự án Cao tốc Tuyên Quang - Hà Giang” của nhóm tác giả: Lê Minh Hoàng, Nông Văn Thái thuộc Báo và PTTH Tuyên Quang.

“Từ lời thề Tân Trào đến kỷ nguyên pháp quyền - hành trình 80 năm niềm tin và khát vọng Việt Nam” của nhóm tác giả: Hoàng Thị Minh Phương, Đồng Quyết Thắng thuộc Báo và PTTH Tuyên Quang.

“Từ nghi trường đôn bản làng - Dấu ấn chính sách dân tộc trên miền đất”, của nhóm tác giả: Vương Bích Hòa, Vũ Minh Hiệu, Nguyễn Hồng Nhung, Trần Mạnh Tuấn, thuộc Báo và PTTH Tuyên Quang.

(Mời bạn đọc xem toàn bộ danh sách các tác giả, nhóm tác giả đoạt giải báo chí Tuyên Quang lần thứ VII trên Báo Tuyên Quang điện tử).

thanh, truyền hình Tuyên Quang, Chủ tịch Hội Nhà báo tỉnh khẳng định: “Khoảng cách về chất lượng giữa các tác phẩm năm nay không chênh lệch quá lớn. Nhiều đề tài được đầu tư rất công phu, chọn được cách thể hiện mới lạ, hiện đại. Đáng mừng là không ít tác phẩm đã vượt ra khỏi giới hạn của việc đưa tin đơn thuần để tạo ra những tác động tích cực, định hướng dư luận xã hội”.

Bám sát thực tiễn, đồng hành cùng sự phát triển

Gần 150 tác phẩm tham dự giải năm nay là những lát cắt sinh động, phản ánh trực diện mọi mặt đời sống chính trị, kinh tế, văn hóa, xã hội của tỉnh. Từ công tác xây dựng Đảng, giảm nghèo, nông thôn mới đến việc gìn giữ

bản sắc văn hóa đều được thể hiện một cách sinh động và hấp dẫn.

Năm 2025 và 2026 là điểm diễn ra nhiều sự kiện trọng đại: Tổ chức Đại hội Đảng bộ cấp nhiệm kỳ 2025 - 2030, cử đại biểu Quốc hội và HĐND các cấp, kỷ niệm 80 năm Cách mạng Tháng Tám. Đặc biệt, hợp nhất hai tỉnh Tuyên Quang và Hà Giang cùng việc triển khai mô hình chính quyền địa phương hai cấp là một chủ trương lớn, động lực tiếp đến hệ thống chính trị và người dân.

Bên cạnh những chủ đề về bộ máy, chính trị, báo địa phương luôn dành một quan tâm đặc biệt đến những góc khuất, những khó khăn người dân, tiêu biểu là đề tài thiên tai.

Chùm phóng sự về hậu bão số 10 của nhóm tác giả Phương Duyên, Hồng Du và Hoàng Gia đã để lại ấn tượng mạnh mẽ. Tác phẩm không chỉ phản ánh mức độ phá của mưa lũ mà còn đi vào nghị lực vươn lên của người dân. Nhà báo Hồng Duyên chia sẻ: “Có những chuyến đi nghiệp còn theo chúng tôi rất lâu sau đó. Hình ảnh những mái nhà đổ sập, những gương mặt thất thần, và cả những khoảnh khắc bà con nắm tay nhau vượt khó tạo nên cảm xúc chân thật cho tác phẩm. Phía sau những con số thống kê thiệt hại là những phận người và nghị sống kiên cường”.

Đồng quan điểm, nhà báo Thế Biên, Trưởng phòng Chủ nhiệm (Hội đồng giám khảo Truyền hình và Phát thanh) cũng nhấn mạnh, việc chạm đến thân phận người và tình người trong hoạn nạn chính là yếu tố làm nên sự thành công của chùm phóng sự này.

Trong khi đó, loạt bài “Vành đai văn hóa soi sáng biên cương” của nhóm tác giả: Chúc Ngọc Huyền, Trần Thị Thu Phương, Biện Thị Luân, Hoàng Giang Lam, Trần Diệu Kế lại khai thác quyền qua lăng kính văn hóa. Nhà báo Thu Phương chia sẻ, để tác phẩm có sức nặng nhóm đã nỗ lực thâm nhập vào các bản làng, từ đó khám phá văn hóa là sức mạnh sinh. Sự dẫn thân của người viết bút đã nhận được sự đồng tình lớn. Độc giả Nguyễn Thanh từ dân phố Ý La 7, phường Mỹ Xuân tâm đắc: “Cách đặt vấn đề của loạt bài rất mới mẻ và gửi. Đọc bài, tôi hiểu được bà con vùng biên bảo tồn bản văn hóa truyền thống cũng quan trọng như việc giữ gìn từng đất, tạo nên những cột mốc văn hóa trong lòng người”.

Một mùa giải đã khép lại những phần thưởng được trao vào dịp kỷ niệm Ngày Báo Công nhân và Phát thanh - Truyền hình Việt Nam 21-6. Giải thưởng là ghi nhận xuất sắc cho sự nỗ lực của các tác giả. Tuy nhiên, hành trình của những người làm báo không dừng lại ở đó. Những vấn đề mới của đời sống vẫn liên tục xuất hiện, những người cầm bút sẽ tiếp tục dẫn thân, giữ vững ngọn nghề để đồng hành cùng thành nghiệp phát triển của hương Tuyên Quang ■

Bản lĩnh, tâm huyết và trách nhiệm

Mỗi tác phẩm báo chí đoạt giải là kết tinh của tâm huyết, bản lĩnh nghề nghiệp và hành trình dấn thân không mệt mỏi của người làm báo. Đằng sau những trang viết, khuôn hình hay thước phim được vinh danh là những câu chuyện tác nghiệp giàu cảm xúc, những trăn trở trước các vấn đề của đời sống và khát vọng cống hiến vì cộng đồng. Báo Tuyên Quang trân trọng giới thiệu chùm ý kiến của các nhà báo đoạt Giải Báo chí tỉnh lần thứ VII, qua đó mang đến cho bạn đọc góc nhìn sâu sắc về nghề báo, về hành trình sáng tạo tác phẩm và ngọn lửa đam mê luôn được gìn giữ trên mỗi chặng đường làm nghề.

Phóng viên HOÀNG GIANG LAM, Phòng Chuyên đề,
Báo và phát thanh, truyền hình Tuyên Quang

Tác phẩm báo chí phải bám sát thực tiễn

Để đạt được giải báo chí cấp tỉnh và Trung ương, theo tôi một tác phẩm không chỉ cần sự đầu tư về công sức, thời gian mà quan trọng nhất là phải chạm được vào hơi thở của đời sống xã hội. Qua thực tiễn tác nghiệp, kinh nghiệm lớn nhất mà tôi rút ra được gói gọn trong ba yếu tố: bám sát cơ sở, kiên trì dấn thân và đổi mới hình thức thể hiện. Trước hết, đề tài hay không nằm ở những phòng máy lạnh hay những bản báo cáo số liệu vô hồn, mà nằm ở cơ sở. Việc phát hiện một vấn đề gai góc, một góc khuất trong chính sách hay một mô hình kinh tế độc đáo tại địa

phương đòi hỏi phóng viên phải có tư duy nhạy bén và thói quen "lấn lộn" cùng người dân. Khi đã tìm được "vách quàng" quý, sự dấn thân và tính kiên trì chính là chìa khóa để khai thác sâu. Những loạt bài đoạt giải cao thường là kết quả của nhiều tháng theo đuổi, đi qua nhiều vùng đất, đối thoại với nhiều tầng lớp Nhân dân và đa dạng các nhà quản lý để mang lại một góc nhìn toàn diện, khách quan, có sức chiến đấu mạnh mẽ. Tác phẩm phải dám nhìn thẳng vào sự thật, chỉ ra bản chất vấn đề và gợi mở giải pháp cho các nhà hoạch định chính sách. Cuối cùng, trong thời đại truyền thông số, nội dung hay phải đi đôi với phương thức truyền tải hiện đại. Việc áp dụng linh hoạt các thể loại báo chí đa phương tiện như Megastory, Emagazine, hay việc lồng ghép video ngắn, đồ họa dữ liệu trực quan giúp thông điệp của bài viết dễ tiếp cận và tạo hiệu ứng thị giác mạnh mẽ hơn.

Phóng viên CHU THỊ NGỌC BÍCH, Phòng Điện tử, Phát thanh và Nội dung số,
Báo và phát thanh, truyền hình Tuyên Quang

Sự ghi nhận vô giá trên con đường rèn nghề

CÔNG tác tại Phòng Điện tử, tôi có lợi thế được tiếp cận nhanh với các xu hướng báo chí đa phương tiện, nhưng phát thanh vẫn luôn là mảnh đất tôi dành nhiều tâm huyết và sự say mê nhất. Việc chất lọc ngôn từ, khai thác sức mạnh của âm thanh để chạm đến cảm xúc thính giả luôn mang lại cho tôi những rung động nghề nghiệp rất riêng.

Những giải thưởng báo chí từ cấp địa phương đến các bộ, ngành và Trung ương thời gian qua đối với tôi là sự may mắn, là động lực và là sự ghi nhận vô giá trên con đường rèn nghề. Nhưng có lẽ, dấu ấn đọng lại nhiều cảm xúc nhất trong năm 2026 chính là khoảnh khắc tôi cùng các đồng nghiệp vinh dự được xướng tên nhận Giải C - Giải Búa Liềm vàng.

Xây dựng Đảng vốn là mảng đề tài khó, đòi hỏi tính chính trị cao. Để biến những chất liệu ấy thành tác phẩm phát thanh mềm mại, có sức sống và sức lan tỏa là cả một quá trình trăn trở, lao động miệt mài của cả ê-kíp. Thành quả này không phải của riêng cá nhân tôi, mà là kết tinh từ trí tuệ tập thể, sự đồng lòng của nhóm tác giả và sự định hướng sát sao của tòa soạn. Giải thưởng danh giá này là ngọn lửa thôi thúc chúng tôi tiếp tục dấn thân, bám sát hơi thở cuộc sống để sáng tạo nên những tác phẩm ngày càng chất lượng hơn.

Phóng viên NGUYỄN THỊ HUYỀN TRANG, Phòng Chuyên đề, Báo và phát thanh, truyền hình Tuyên Quang

Dấn thân để chạm tới giá trị

NĂM 2026 là một dấu mốc đáng nhớ khi tôi cùng đồng nghiệp vinh dự nhận Giải B Giải Diên Hồng với phim tài liệu "Từ nghị trường đến bản làng - Dấu ấn chính sách dân tộc trên miền đá" và Giải C Giải Báo chí Quốc gia với phóng sự truyền hình "Khi đảng viên là KOL".

Đằng sau mỗi giải thưởng là những tháng ngày miệt mài đi thực tế, gặp gỡ nhân vật, thu thập tư liệu và không ngừng trăn trở để tìm góc tiếp cận mới từ các vấn đề lớn của cuộc sống. Qua mỗi chuyến

Phóng viên LÊ MINH HOÀNG, Phòng Điện tử, Phát thanh và Nội dung số,
Báo và phát thanh, truyền hình Tuyên Quang

Động lực to lớn

Giải báo chí luôn là động lực to lớn, tiếp thêm ngọn lửa nghề để những người cầm máy dấn thân sâu hơn vào thực tiễn. Đó là sự trân trọng, ghi nhận xứng đáng dành cho những tác phẩm phản ánh chân thực nhất hơi thở của cuộc sống.

Bộ ảnh "Ca 3 trên công trường Dự án Cao tốc Tuyên Quang - Hà Giang" được phối thai từ những đêm trắng tôi cùng thức, cùng làm lem bìn đất với các anh lính cầu đường. Tuyên đường huyết mạch này chuyên chở khát vọng bứt phá của 124 xã, phường trên toàn tỉnh, nơi guồng máy đang vận hành trực tiếp, xuyên suốt khi không còn đơn vị hành chính cấp huyện.

Được xướng tên vinh danh Giải A Giải Báo chí tỉnh, tôi xin đón nhận bằng sự khiêm nhường sâu sắc. Niềm vinh dự này không thuộc về cá nhân tôi, mà là lời tri ân gửi trọn tới những người công nhân kiên cường đang ngày đêm thầm lặng kiến tạo nên vóc dáng quê hương.

Phóng viên ĐỨC THẮNG,
Văn phòng Thường trú Báo Nhân dân tại Tuyên Quang

Bám sát cơ sở phản ánh hơi thở cuộc sống

LÀ phóng viên Báo Nhân dân thường trú tại Tuyên Quang, tôi có điều kiện bám sát thực tiễn cơ sở, chứng kiến và ghi nhận những chuyển động, đổi thay đang diễn ra trên địa bàn tỉnh. Từ thực tiễn đó, chúng tôi phản ánh khách quan những vấn đề đặt ra trong đời sống kinh tế - xã hội, chuyển tải tâm tư, nguyện vọng của cán bộ, đảng viên và Nhân dân; đồng thời phát hiện, lan tỏa những mô hình hiệu quả, cách làm sáng tạo và những điển hình tiên tiến, góp phần thúc đẩy sự phát triển của địa phương. Từ những lần đi cơ sở và viết từ hơi thở cuộc sống nên mùa giải báo chí tỉnh Tuyên Quang năm nay, tôi vinh dự có tác phẩm đoạt giải.

Theo tôi, người làm báo hôm nay cần tiếp tục giữ vững bản lĩnh chính trị, tính chiến đấu và tính nhân văn của báo chí cách mạng; chủ động thích ứng với môi trường truyền thông số, làm chủ công nghệ, đa dạng hóa nền tảng và hình thức thể hiện để tạo ra những tác phẩm báo chí chất lượng cao, có sức lan tỏa trong xã hội. Cùng với đó là trách nhiệm kiểm chứng thông tin, kiên quyết nói không với những nguồn tin thiếu căn cứ, đặt lợi ích của cộng đồng lên trên lợi ích cá nhân. Tôi tin rằng, người làm báo sẽ tiếp tục là cầu nối tin cậy giữa Đảng với Nhân dân, kịp thời phản ánh tâm tư, nguyện vọng chính đáng của người dân, góp phần tạo sự đồng thuận xã hội và củng cố niềm tin vào công cuộc đổi mới, phát triển đất nước. Đó không chỉ là trách nhiệm nghề nghiệp mà còn là niềm tự hào của mỗi nhà báo.

Phóng viên NGUYỄN THỊ HUYỀN TRANG, Phòng Chuyên đề, Báo và phát thanh, truyền hình Tuyên Quang

Dấn thân để chạm tới giá trị

NĂM 2026 là một dấu mốc đáng nhớ khi tôi cùng đồng nghiệp vinh dự nhận Giải B Giải Diên Hồng với phim tài liệu "Từ nghị trường đến bản làng - Dấu ấn chính sách dân tộc trên miền đá" và Giải C Giải Báo chí Quốc gia với phóng sự truyền hình "Khi đảng viên là KOL".

Đằng sau mỗi giải thưởng là những tháng ngày miệt mài đi thực tế, gặp gỡ nhân vật, thu thập tư liệu và không ngừng trăn trở để tìm góc tiếp cận mới từ các vấn đề lớn của cuộc sống. Qua mỗi chuyến

đi, tôi càng thấm thía rằng những khuôn hình và câu chuyện có sức lay động luôn được kết tinh từ thực tiễn cuộc sống và sự dấn thân của người làm báo.

Tôi luôn tâm niệm, giải thưởng không phải đích đến cuối cùng. Điều quý giá nhất là mỗi tác phẩm khi đến với công chúng có thể lan tỏa những giá trị tích cực và góp phần thực hiện sứ mệnh của người làm báo cách mạng: Phục vụ Tổ quốc, phục vụ Nhân dân.

Giữa những người làm báo của Tuyên Quang một thời, nhà báo Đỗ Minh Tuấn luôn được nhắc đến bằng tình cảm đặc biệt. Hơn 22 năm gắn bó với nghề báo, ông lặng lẽ đứng phía sau những trang báo, chăm chút từng con chữ, giúp đỡ biết bao thế hệ phóng viên trưởng thành. Ở một góc đời sống tinh thần khác, ông góp nhặt những rung động, cảm xúc của cuộc đời để gửi vào thơ những nỗi nhớ, yêu thương và khắc khoải nhân sinh.

Người "chất mật" cho con chữ

■ AN GIANG

Dù đã nghỉ hưu nhưng nhà báo, nhà thơ Đỗ Minh Tuấn vẫn tích cực gửi bài cho các báo.

Hàng lòng với ngôn ngữ

NHẮC đến nhà báo Đỗ Minh Tuấn, nhiều đồng nghiệp ở Báo và phát thanh, truyền hình Tuyên Quang thường nhớ đến hình ảnh một người đàn ông hiền lành, khiêm tốn nhưng luôn nghiêm cần với nghề. Ông sinh năm 1959 tại Tuyên Quang, tốt nghiệp Đại học chuyên ngành Triết học, từng công tác trong lĩnh vực tuyên giáo, nhưng cuộc đời lại bén duyên với báo chí. Năm 1996, khi tỉnh Hà Giang vừa tái lập, ông khẩn gởi rời quê hương, lên với miền cực Bắc và bắt đầu hành trình làm báo của mình.

Đó là giai đoạn đầy khó khăn, báo chí địa phương còn thiếu đủ bề. Máy móc lạc hậu, kỹ thuật làm báo chủ yếu thủ công. Một người phải đảm nhiệm nhiều phần việc, nhưng cũng chính trong những năm tháng gian khó ấy, tình yêu nghề được hun đúc mạnh mẽ nhất. Suốt 22 năm công tác trong lĩnh vực báo chí, từ biên tập viên, đến Phó Trưởng phòng, rồi Trưởng phòng

Thư ký - Xuất bản, ông gần như dành trọn tâm sức cho những trang báo của vùng biên cương.

Nhà báo Đỗ Minh Tuấn tâm sự: "Báo Hà Giang ngày ấy không chỉ là nơi công tác mà là mái nhà thứ hai, nơi lưu giữ kỷ ức đẹp của một thời làm báo trong điều kiện còn nhiều khó khăn, thiếu thốn nhưng đầy tâm huyết và nghĩa tình".

Tôi vẫn nhớ những ngày đầu chập chững bước vào nghề, khi ấy, nhà báo Đỗ Minh Tuấn đang là Phó Trưởng phòng Thư ký - Xuất bản. Những bài viết non tay của tôi và các phóng viên trẻ thường được ông đọc rất kỹ, chỉnh sửa cẩn thận, không phê bình gay gắt, không áp đặt mà trao đổi nhẹ nhàng, chỉ ra từng lỗi, từng câu chữ chưa ổn. Rất nhiều bài báo qua bàn tay "nhà nặn" của ông lại trở nên mạch lạc, chặt chẽ và giàu sức thuyết phục hơn.

Còn nhớ những lần làm báo Tết, khi màn đêm tĩnh mịch đã bao phủ khắp không gian, cần phòng làm việc của ông vẫn sáng ánh điện. Bên chông bàn thảo dày, ông lặng lẽ rà soát từng bài viết, căn nhắc từng cái tí, dòng sáo cho số báo Tết đậm đà sắc Xuân. Sự kỹ tính về ngôn ngữ ấy là điều rất quan trọng trong nghề báo, không chỉ để nâng chất lượng các tác phẩm mà xuất phát từ lòng tôn trọng bạn đọc và trách nhiệm với nghề.

Ông Nguyễn Văn Tông, nguyên Tổng Biên tập Báo Hà Giang giai đoạn 1994 - 1997, chia sẻ: "Đỗ Minh Tuấn là một con người luôn đau đầu với chữ nghĩa, luôn nỗ lực vượt lên chính mình, những bài báo qua tay biên tập của Đỗ Minh Tuấn vừa chín chu, thuyết phục nhưng lại mềm mại, uyển chuyển và thu hút hơn".

Trong suốt sự nghiệp, ông không chỉ là người "gác đèn" cho những trang báo

mà còn là người góp phần tạo nên nhiều chuyên mục được bạn đọc yêu thích như Nhỏ nhẹ nhắc nhau, Vui cùng bóng đá... Đáng sau mỗi chuyên mục ấy là sự tìm tòi, sáng tạo không ngừng của một người luôn muốn tờ báo gắn gũi hơn với độc giả.

Nhà báo có tâm hồn thi sĩ

Trong hơn 2 thập kỷ làm báo, Đỗ Minh Tuấn không chú tâm sáng tác thơ mà thơ đến với ông rất tự nhiên, là những rung cảm bất chợt nhưng rất đời. Đến nay, ông chỉ mới in 1 tập thơ "Câu thơ một thuở", còn lại rất nhiều bài thơ sáng tác đơn lẻ. Không ồn ào, không cầu kỳ câu chữ, các bài thơ của ông là những cảm xúc về tình yêu quê hương, đất nước, về văn hóa vùng cao, về mẹ, về tình yêu và nỗi nhớ một cách chân thành. Đọc thơ Đỗ Minh Tuấn, có cảm giác như mọi sự kiện, mọi cuộc gặp gỡ của đời sống đều có thể hóa thành chất liệu thi ca. Nhân vật trong thơ ông trải rộng nhiều đối tượng, nhưng rõ nét nhất, trữ tình nhất vẫn là "em" của tình yêu đôi lứa. Nhưng "em" không hiện hữu rõ ràng bằng tên gọi, bằng chân dung cụ thể mà giống như một miền ký ức, một vùng sáng mờ ảo trôi dạt trong nỗi nhớ khôn nguôi của thi nhân, bởi thế, "em" trong thơ ông vừa gần gũi, vừa xa xôi, vừa thực, vừa hư; như một ảo ảnh dằng dặc luôn trở đi trở lại trong niềm hoài niệm.

Điều làm nên dấu ấn riêng của thơ Đỗ Minh Tuấn còn nằm ở ngôn ngữ. Phần lớn, thơ ông sử dụng những hình ảnh, ngôn ngữ rất đời thường, mộc mạc và gần gũi, nhưng trong bài thơ bao giờ cũng có những câu chữ có sức gợi lớn,

Nhà báo, nhà thơ Đỗ Minh Tuấn chinh phục cột cờ Quốc gia Lăng Cụ.

những điểm rơi bất ngờ khiến người đọc phải dừng lại suy ngẫm. Như trong bài "Cơm mỗi bậc thang mây", chỉ bằng những câu thơ ngắn cũng khiến người đọc khắc khoải về miền ký ức khó quên: "Con trở mình thơ bé/Oi, chím bậc cầu thang/Bàn chân xước về cõ làng/Bước bao nhiêu bậc... say sảng lớn khôn". Hay trong bài "Nửa đồng trở giấc sông trư", chỉ một hình ảnh "Cánh điều lạc lối... lên đưa ta về" đã đủ đánh thức cả miền ký ức tuổi thơ ngủ quên trong lòng người đọc. Những dấu ba chấm xuất hiện khá nhiều trong thơ Đỗ Minh Tuấn cũng là một nét riêng đáng chú ý. Đó như những khoảng lặng để cảm xúc ngân dài, để người đọc tự lấp đầy phần còn lại bằng cảm xúc của riêng mình.

Tôi gọi điện cho ông vào một chiều tháng Sáu, khi những người làm báo đang hào hứng hưởng về kỷ niệm 101 năm Ngày Báo chí Cách mạng Việt Nam. Ông xúc động: "Chỉ đang ở tận Sài Gòn, giá mà có thể được ngồi cùng đồng nghiệp cũ trong những ngày tháng Sáu thì thật ý nghĩa biết bao". Nói đến đó rồi thôi, tôi biết ông đang hoài niệm, đang nhớ những ngày tháng cũ, bởi ở đó đang đầy kỷ niệm suốt dọc dài cuộc đời ông. Tôi biết vài hôm nữa sẽ lại có thơ về nghề báo, về những người đồng nghiệp cũ... Ông là thế, cảm xúc sẽ bật thành thơ, dùng thơ để diễn tả nỗi niềm sâu kín.

NHỊP CẦU NHÂN ÁI

Trên 62 triệu đồng hỗ trợ em Nguyễn Văn Tú

■ MINH THỦY

SAU khi Chuyên mục Nhịp cầu nhân ái của Báo Tuyên Quang và phát thanh, truyền hình Tuyên Quang đăng tải bài viết "Chung tay giúp nam sinh suy thận thực hiện ước mơ đại học" ngày 13-6, hoàn cảnh của em Nguyễn Văn Tú đã nhận được sự quan tâm, sẻ chia sâu sắc từ nhiều cơ quan, đơn vị, tổ chức, doanh nghiệp và các nhà hảo tâm trong và ngoài tỉnh.

Những nghĩa cử yêu thương đã tiếp thêm động lực để em Nguyễn Văn Tú, lớp 12D, Trường Phổ thông Dân tộc nội trú THPT tỉnh Tuyên Quang vững tin vượt qua bệnh tật, tiếp tục nuôi dưỡng ước mơ học tập. Đến nay, tổng số tiền các tập thể, cá nhân hỗ trợ em đạt trên 62 triệu đồng.

Trong đó, thông qua Chuyên mục Nhịp cầu nhân ái và lời kêu gọi trên trang Facebook của phóng viên Minh Thủy, các nhà hảo tâm đã ủng hộ 32 triệu đồng; Đảng ủy, UBND, Ủy ban MTTQ xã Bình An và Đoàn Thanh niên phường Nông Tiến hỗ trợ trên 9,1 triệu đồng; cán bộ, giáo viên, phụ huynh học sinh Trường Phổ thông Dân tộc Nội trú THPT tỉnh hỗ trợ trên 13 triệu đồng; Facebook có Dương Trinh, phường Minh Xuân, kết nối hỗ trợ 8 triệu đồng.

Hiện nay, em Nguyễn Văn Tú đã hoàn thành Kỳ thi tốt nghiệp THPT năm 2026 và đang tiếp tục điều trị tại Khoa Thận nhân tạo, Bệnh viện Đa khoa tỉnh Tuyên Quang với tần suất 3 buổi mỗi tuần.

Đảng ủy, UBND, Ủy ban MTTQ xã Bình An thăm hỏi đồng viên em Nguyễn Văn Tú, lớp 12D, Trường Phổ thông Dân tộc Nội trú THPT tỉnh Tuyên Quang.

Báo và phát thanh, truyền hình Tuyên Quang trân trọng cảm ơn các cơ quan, đơn vị, tổ chức, doanh nghiệp, các nhà hảo tâm trên mọi miền đất nước đã quan tâm, đồng hành và sẻ chia với em Nguyễn Văn Tú trong thời gian qua. Sự giúp đỡ quý báu đó không chỉ góp phần giảm bớt gánh nặng

cho gia đình em mà còn tiếp thêm niềm tin, nghị lực để em tiếp tục hành trình chinh phục ước mơ phía trước.

Mọi sự giúp đỡ xin gửi về chị Ma Thị Đăm, mẹ em Nguyễn Văn Tú, thôn Bản Pốt, xã Bình An, tỉnh Tuyên Quang. Điện thoại: 0338 848 339.

NGHIÊN CỨU - TRAO ĐỔI

Tiêu chí cho một tác phẩm báo chí hay

PGS.TS. NGUYỄN NGỌC OANH
Học viện Báo chí và Tuyên truyền

TRONG hơn ba mươi năm làm nghề báo, làm công tác đào tạo báo chí và đặc biệt là 13 năm tham gia Hội đồng giám khảo Giải Báo chí Quốc gia (từ năm 2013 đến năm 2025), ở tiểu ban Phóng sự - Ký sự truyền hình và tiểu ban Chính luận - Bình luận - Tòa đàm, tôi đã có cơ hội đọc, xem, thẩm định hàng nghìn tác phẩm báo chí của các nhà báo chuyên nghiệp cũng như cộng tác viên không chuyên trên cả nước.

Ngoài Giải Báo chí Quốc gia, tôi còn tham gia chấm nhiều giải báo chí chuyên ngành như Giải Báo chí về công tác xây dựng Đảng, Giải Báo chí toàn quốc về Dân vận chính trị, Giải Báo chí ngành Y tế, Giải Báo chí tuyên truyền sử dụng năng lượng tiết kiệm và hiệu quả, Giải Báo chí về công tác Đoàn và phong trào thanh thiếu nhi...

Qua những mùa giải ấy, tôi nhận ra một điều tưởng đơn giản nhưng lại vô cùng khó khăn: Trao một giải thưởng cho tác phẩm xứng đáng đã khó, nhưng loại một tác phẩm còn khó hơn. Trao giải là tìm ra cái hay. Loại một tác phẩm là phải chỉ ra cái chưa hay, cái chưa đạt, thậm chí là những hạn chế mà đôi khi tác giả đã dồn rất nhiều tâm huyết nhưng chưa thể vượt qua.

Một tác phẩm báo chí được trao giải vì có cái hay nổi bật; nhưng một tác phẩm bị loại thường vì không vượt qua được những tiêu chuẩn nghề nghiệp căn bản. Từ thực tiễn đó, câu hỏi luôn trở lại trong tôi mỗi mùa chấm giải: Thế nào là một tác phẩm báo chí hay?

Sinh thời, Chủ tịch Hồ Chí Minh từng căn dặn người làm báo: "Mỗi khi viết một bài báo thì tự đặt câu hỏi: Viết cho ai xem? Viết để làm gì? Viết thế nào cho phổ thông dễ hiểu, ngắn gọn dễ đọc?". Người nêu vấn đề này trong bài nói chuyện "Cách viết" tại Trường Chính Đảng Trung ương ngày 17-8-1952^(*). Hơn bảy thập niên đã trôi qua, nhưng đó vẫn là những câu hỏi nền tảng của nghề báo hôm nay.

Theo tôi, muốn đánh giá một tác phẩm báo chí hay hay không, trước hết phải trả lời được câu hỏi "viết cho ai". Nhiều tác phẩm dự thi thất bại ngay từ điểm xuất phát vì không xác định rõ công chúng của mình. Tác giả viết rất nhiều, rất công phu nhưng không biết ai là người cần đọc, cần nghe hoặc cần xem tác phẩm ấy.

Một bài báo tốt luôn có công chúng rõ ràng. Khi xác định được công chúng, người làm báo mới lựa chọn được cách tiếp cận, ngôn ngữ, dung lượng và hình thức thể hiện phù hợp. Báo chí suy cho cùng không phải là cuộc đối thoại với chính mình mà là cuộc đối thoại với xã hội.

Nhiều người cho rằng một tác phẩm hay trước hết phải có đề tài thời sự. Điều đó đúng nhưng chưa đủ. Đề tài thời sự chỉ tạo ra cơ hội để tác phẩm được chú ý. Giá trị của tác phẩm lại nằm ở cách nhà báo phát hiện vấn đề, lý giải vấn đề và mang đến cho công chúng những điều mà họ chưa biết hoặc chưa nhìn thấy. Cùng phản ánh một sự kiện, hàng chục cơ quan báo chí có thể cùng đưa tin. Nhưng chỉ một vài tác phẩm khiến người đọc nhớ, người xem suy ngẫm và người nghe bị thuyết phục. Khác biệt nằm ở góc tiếp cận và chiều sâu thông tin.

Một tác phẩm báo chí hay trước hết phải trả lời được câu hỏi: Tác phẩm này đem lại điều gì mới cho công chúng? Cái mới không chỉ là các sự kiện mới mà có thể là một phát hiện mới, một góc nhìn mới, một dữ liệu mới hoặc một cách lý giải mới về một vấn đề tưởng như đã cũ.

Hội đồng sơ khảo Giải Báo chí tỉnh Tuyên Quang năm 2026 họp xét tác phẩm vòng sơ khảo.

Viết đến đây, tôi lại nghĩ đến các nhà báo đang hàng ngày tác nghiệp ngoài mưa nắng đem đến cho công chúng những thông tin mới phản ánh cuộc sống. Họ làm ra tác phẩm đầu phải chỉ để đem đi dự thi, đoạt giải mà trước hết là phục vụ nhu cầu thông tin của người dân. Trong tác phẩm của họ chứa đựng cả niềm vui, niềm say mê và trách nhiệm với xã hội.

Tiêu chí thứ hai là tính chân thực. Báo chí được xây dựng trên nền tảng của sự thật. Không có sự thật thì không có báo chí. Một tác phẩm có thể được viết rất hay, hình ảnh rất đẹp, âm thanh rất hấp dẫn nhưng nếu thông tin thiếu chính xác hoặc suy diễn chủ quan thì giá trị báo chí sẽ bị triệt tiêu.

Những tác phẩm gây ấn tượng mạnh nhất thường là những tác phẩm mà người làm báo đã đi đến tận nơi, gặp tận người, kiểm chứng tận nguồn và để sự thật tự cất lên tiếng nói của mình. Sự thật trong báo chí không chỉ là đúng dữ kiện mà còn phải đúng bản chất.

Trong nhiều năm chấm giải, tôi nhận thấy không ít tác phẩm cung cấp rất nhiều thông tin nhưng lại thiếu khả năng lý giải. Người đọc biết sự kiện nhưng chưa hiểu bản chất của sự kiện. Trong khi đó, những tác phẩm thực sự xuất sắc thường giúp công chúng nhìn xuyên qua bề mặt của thông tin để nhận diện được căn nguyên, quy luật và xu hướng vận động của vấn đề. Báo chí không chỉ trả lời câu hỏi "điều gì đã xảy ra" mà còn phải góp phần trả lời câu hỏi "vì sao nó xảy ra" và "điều đó có ý nghĩa gì đối với xã hội".

Đây là tiêu chí rất quan trọng của các tác phẩm chính luận, bình luận và phóng sự chuyên sâu. Đó cũng là lý do vì sao những tác phẩm điều tra, phóng sự, ký sự có chiều sâu luôn đòi hỏi công sức lao động nghề nghiệp rất lớn.

Tiêu chí thứ ba là hàm lượng lao động sáng tạo của nhà báo. Một tác phẩm hay không bao giờ là sản phẩm của việc ngồi phòng lạnh tổng hợp thông tin từ mạng xã hội hay các nguồn thứ cấp. Đằng sau mỗi tác phẩm tốt thường là hàng tuần, hàng tháng, thậm chí hàng năm theo đuổi đề tài.

Người đọc có thể chỉ mất vài phút để đọc một bài báo. Người xem có thể chỉ mất mười phút để xem một phóng sự truyền hình. Nhưng phía sau đó là hàng chục chuyến đi, hàng triệu lần bỏ chưa biết kể câu

và hàng nghìn chi tiết được lựa chọn, sàng lọc. Công sức lao động nghề nghiệp của nhà báo không chỉ thể hiện ở lượng thông tin thu thập được mà còn thể hiện ở khả năng phát hiện vấn đề, tổ chức tư liệu, xử lý dữ liệu và chuyển hóa tất cả thành một tác phẩm có sức thuyết phục.

Ngày nay, trí tuệ nhân tạo và các phần mềm máy tính thông minh có thể giúp cho công việc của nhà báo nhanh hơn, chính xác hơn và truy cập dữ liệu đầy đủ hơn, một số công việc của nhà báo đã và đang được máy tính thay thế dần con người. Nhưng công sức lao động thực tế, lao động sáng tạo của nhà báo với những góc tiếp cận tiếp hàng ngày mang hơi thở cuộc sống và chia sẻ cùng công chúng chưa bao giờ lạc hậu, máy móc và trí tuệ nhân tạo cũng không thể thay thế được.

Một tác phẩm báo chí xuất sắc không chỉ tham gia vào dòng chảy thông tin mà còn có khả năng định hình hình ảnh thức xã hội. Sau khi đọc tác phẩm, công chúng hiểu rõ hơn một vấn đề, thay đổi một nhận thức hoặc có thêm cơ sở để đưa ra những lựa chọn đúng đắn. Đó là giá trị mà những bản tin thông thường khó có thể tạo ra. Nếu thông tin chỉ dừng lại ở việc cho công chúng biết thì báo chí mới hoàn thành một nửa sứ mệnh của mình. Báo chí còn phải giúp công chúng hiểu và hành động.

Tiêu chí thứ tư là kết cấu và ngôn ngữ. Một tác phẩm báo chí hay luôn có kết cấu chặt chẽ, logic và tiết chế. Người viết biết bắt đầu từ đâu, nhấn mạnh điều gì và kết thúc ở đâu. Trong báo in, đó là ngôn ngữ chữ viết. Trong phát thanh, đó là giọng đọc, tiếng động và không gian âm thanh. Trong truyền hình, đó là sự kết hợp giữa hình ảnh, lời bình, âm nhạc, tiếng động hiện trường và nhíp dựng. Trong báo chí đa phương tiện ngày nay, đó còn là đồ họa, dữ liệu, tương tác và khả năng kể chuyện trên nhiều nền tảng. Hiện nay, ngôn ngữ trong các tác phẩm của nhà báo chứa đựng cả cảm xúc của người truyền tải đến với người tiếp nhận chứ không vô cảm, vô hồn như thơ ngôn ngữ máy móc của trí tuệ nhân tạo mà thành thào chúng ta vẫn bắt gặp ở đâu đó.

Ngôn ngữ báo chí không phải là nơi phô diễn kỹ thuật mà là công cụ để truyền tải thông tin hiệu quả nhất. Nhiều tác phẩm bị loại không phải vì đề tài không hay mà vì người làm báo chưa biết kể câu

chuyện của mình một cách hấp dẫn. Tác phẩm hay phải có dấu ấn cá nhân của tác giả. Đây là điều mà giám khảo thường nhìn thấy rất rõ. Đọc một bài là biết ai viết. Xem một phóng sự là nhận ra phong cách tác giả.

Tôi nhớ có những tác phẩm báo chí bề nguyên cả một bản báo cáo tổng kết và phương hướng của cơ sở, chỉ cần xem hình ảnh chấp vá của một phút đầu đã biết ngay cái kết là gì. Phần còn lại chỉ là sự kể lể thành tích, vài gương mặt xuất hiện nói lặp lại những câu dài lê thê khiến công chúng muốn tắt ti vi hoặc chuyển kênh. Lại có tác phẩm kể câu chuyện hai anh chiến sỹ giúp một người phụ nữ trở dạ sinh con trên bờ đê trong một đêm mưa gió... Câu chuyện cảm động và hình ảnh hai anh chiến sỹ cảnh sát rất đẹp, chỉ tiếc là nhà báo kể lại câu chuyện nhạt nhẽo và trôi tuột, chẳng đọng lại trong người xem một chút cảm tình nào...

Trong hàng nghìn tác phẩm dự thi, phần lớn đều đúng quy cách nghề nghiệp nhưng không nhiều tác phẩm để lại dấu ấn. Tác phẩm hay thường mang trong đó phong cách riêng của tác giả. Đó có thể là cách phát hiện đề tài, cách kể chuyện, cách đặt vấn đề hay góc nhìn độc đáo. Giống như văn học có giọng văn riêng, báo chí định cao cũng luôn có dấu ấn cá nhân của người làm báo. Chính dấu ấn ấy làm nên thương hiệu nghề nghiệp của tác giả.

Tiêu chí thứ năm là giá trị xã hội. Một tác phẩm báo chí thực sự xuất sắc không dừng lại ở việc cung cấp thông tin mà còn góp phần tạo ra những thay đổi tích cực cho xã hội. Có những bài báo làm sáng tỏ một vụ việc. Có những phóng sự giúp người dân nghèo, yếu thế được hỗ trợ giúp đỡ thay đổi cuộc sống. Có những tác phẩm điều tra góp phần hoàn thiện chính sách. Có những bình luận giúp công chúng hiểu đúng bản chất của một vấn đề phức tạp. Giá trị xã hội chính là thước đo cao nhất của tác phẩm báo chí. Tác phẩm càng tạo ra ảnh hưởng tích cực, giá trị nghề nghiệp của nó càng lớn.

Tuy nhiên, theo tôi, còn một tiêu chí quan trọng hơn tất cả những tiêu chí kể trên.

Đó là khả năng chạm tới con người. Một tác phẩm báo chí hay phải khiến người đọc người xem muốn đọc đến dòng cuối cùng, người xem muốn chờ đến khung hình cuối cùng. Người nghe muốn lắng nghe đến câu cuối cùng. Nó không chỉ cung cấp thông tin mà còn đánh thức cảm xúc, khơi gợi suy ngẫm và tạo ra sự đồng cảm.

Người làm báo có thể sử dụng nhiều kỹ thuật nghề nghiệp khác nhau nhưng cuối cùng vẫn hướng tới con người. Bởi báo chí suy cho cùng là câu chuyện về con người, vì con người và phục vụ con người. Nhiều nhà báo lão thành từng kể lại rằng, khi trao đổi về nghề báo, Chủ tịch Hồ Chí Minh cho rằng điều mà người làm báo gọi là "đề tài" cuối cùng cũng quy về một đối tượng trung tâm là Nhân dân và những vấn đề của Nhân dân. Cách nhìn ấy cho thấy tư tưởng nhất quán của Người: báo chí cách mạng phải bắt nguồn từ cuộc sống, phục vụ Nhân dân và trở về với Nhân dân.

Trong thời đại trí tuệ nhân tạo, khi máy móc có thể hỗ trợ viết tin, dựng hình, xử lý dữ liệu và sản xuất nội dung với tốc độ chưa từng có, những tiêu chí kỹ thuật của nghề báo có thể thay đổi, nhưng có những giá trị sẽ không thay đổi. Đó là sự trung thực. Đó là trách nhiệm xã hội. Đó là bản lĩnh nghề nghiệp. Và đó là trái tim của người làm báo.

Có lẽ vì vậy mà sau nhiều năm tham gia chấm giải, nếu phải trả lời ngắn gọn câu hỏi thế nào là một tác phẩm báo chí hay, tôi sẽ nói rằng: Đó là tác phẩm chứa đựng sự thật, được tạo ra bằng lao động nghề nghiệp nghiêm túc, được thể hiện bằng hình thức phù hợp và mang lại giá trị tích cực cho xã hội.

Còn trên tất cả, đó phải là tác phẩm khiến công chúng tin, nhớ và không thể thờ ơ. Đó cũng chính là đích đến cao nhất của nghề báo sau 101 năm đồng hành cùng dân tộc ■

Tài liệu tham khảo:
^(*) Báo Hồ và bài học "Viết cho ai xem?" - Báo Quân đội Nhân dân.

Hậu trường nghề báo

■ Ghi chép: LÊ DUY

Khi tờ báo thơm mùi mực in đến tay bạn đọc vào mỗi buổi sớm mai, hay khi một dòng tin sốt dẻo vừa nhay số trên Internet, ít ai biết rằng phía sau là hậu trường đầy ắp những thanh âm hồi hả. Đó là thể giới của những chuyến đi xuyên đêm, những cuộc đấu trí cân não bên bàn viết, bàn dựng, và cả những giọt nước mắt thấm lặng rơi sau những trang viết chưa kịp ráo mực.

Phóng viên Minh Thủy, phụ trách Chuyên mục "Nhịp cầu nhân ái" với hàng trăm hoàn cảnh khó khăn được giúp đỡ.

còn khủng khiếp hơn gấp bội. Một số liệu kinh tế bị nhầm dấu phẩy, một nhân định thiếu khách quan, hay một cái tên viết sai chính tả... tất cả đều có thể đánh đổi bằng uy tín của tờ báo.

Không kém phần gay gắt, tại Phòng Thư ký - Biên tập, đi sớm về khuya là chuyện quá đỗi bình thường. Không khí ở đây lúc nào cũng nóng bởi những cuộc tranh luận nảy lửa. Có những lúc, phóng viên trẻ đọc lại bài cũng khá ảm ức vì đứa con tinh thần của mình bị cắt xén, bị yêu cầu phải kiểm chứng lại nguồn tin một cách khắt khe. Thư ký tòa soạn Minh Tuyên bảo, làm báo không phải là thù dệt hào quang bằng những lời hoa mỹ. Chúng ta viết bằng nước mắt của Nhân dân, bằng hơi thở của cuộc sống, nên mỗi chữ hạ xuống phải nặng tựa ngàn cân.

Hậu trường của những căn phòng ấy chính là nơi những góc cạnh thô ráp của cuộc sống được mài giũa thành những viên ngọc quý, nơi cái đầu lạnh của người biên tập phải kim giữ cái đầu nóng của phóng viên hiện trường để tạo nên một tác phẩm cân bằng, chính xác và nhân văn.

Sau ánh hào quang

Người ta thường ví nghề phóng viên như những cánh chim không mỏi, tự do và kiêu hãnh. Nhưng ít ai nhìn thấy những khoảng lặng phía sau cánh chim ấy. Nghề báo là nghề của những

Phóng viên trẻ Lê Thủy, Phòng Thời sự, tác nghiệp tại xã Yên Sơn.

Mỗi tiếng "tách" của màn chụp máy ảnh không chỉ là một khuôn hình, mà là một lát cắt sinh động của sự thật. Giữa làn mưa mờ mịt, chúng tôi vội vã tìm một góc khuất dưới hiên nhà vẫn hóng, mở máy tính để truyền những file ảnh nóng hổi về tòa soạn. Khoảnh khắc ấy, cái lạnh của nước mưa hay hiểm nguy rình rập đều lùi lại phía sau, nhường chỗ cho dòng máu đam mê đang chảy bỏng cháy trong huyết quản.

Cân não nơi phòng máy lạnh

Nếu hiện trường phóng viên cơ sở là gió sương và bùn đất, thì tại Phòng Điện tử, Phát thanh và Nội dung số, một cuộc cân não cũng khốc liệt không kém đang diễn ra dưới ánh đèn neon sáng choang. Trong kỷ nguyên số, áp lực "nhanh" để chiếm lĩnh thông tin luôn là một thứ đặc sản đầy căng thẳng. Thế nhưng, áp lực "đúng và trúng"

bữa cơm ăn vội khi canh đã nguội ngắt, là những cuộc hẹn với người thân bị hủy phút chót vì một sự kiện đột xuất, và là những đêm giao thừa thức trắng nơi góc phố để kịp làm bài phản ánh không khí đón xuân.

Với những người theo đuổi mảng đề tài chính sách và đời sống dân sinh, áp lực ấy còn nhân lên gấp bội. Họ phải đối mặt với những cái lắc đầu từ chối, những ánh mắt dò xét, và đôi khi là cả những lời đe dọa ẩn danh khi chạm đến vùng tối của lợi ích bề phải. Gian nan là thế, áp lực là thế, nhưng nếu hỏi tôi và những người đồng nghiệp có bao giờ hối hận vì đã chọn nghề này không, câu trả lời chắc chắn là "không". Bởi vì, phía sau những nhọc nhằn của hậu trường là những niềm vui bình dị, ngọt ngào mà không tiền bạc nào mua nổi.

Niềm vui ấy đôi khi chỉ là cái bắt tay nồng hậu của một lão nông vùng cao khi bài báo phản ánh về định hướng phát triển cây đặc sản địa phương giúp nông sản của bà con có đầu ra ổn định, mở ra hướng thoát nghèo cho cả một bản làng. Niềm vui ấy là khi một bài viết về an sinh xã hội vừa đăng lên, ngay lập tức nhận được sự vào cuộc của các nhà hảo tâm, giúp cho một đứa trẻ mồ côi có cơ hội tiếp tục đến trường. Hoặc đơn giản hơn, đó là cảm giác nhẹ lòng khi chín chụ phục vụ bạn đọc. Khi ấy, những mệt mỏi của những chuyến đi đêm, những vết se do gai rừng cào xước, hay những đêm thức trắng duyệt bài bỗng tan biến như bong bóng xà phòng.

Hậu trường nghề báo là vậy - nó không lấp lánh ánh đèn sân khấu, không có tiếng vỗ tay vang dội, nhưng nó chứa đựng tất cả những cái chân thật nhất của cuộc sống và con người phóng viên. Nghề báo, suy cho cùng, chính là một cuốn phim dài tập mà phần hậu trường luôn ly kỳ và giàu cảm xúc hơn cả những thước phim được trình chiếu. Những người làm báo chân chính giống như những người phu chữ trầm lặng, dùng thanh xuân và mồ hôi của mình để bắt nhịp cho dòng chảy thông tin của xã hội.

Khi một ngày mới bắt đầu, những trang báo mới lại thơm mùi mực trên tay bạn đọc hay lung linh trên màn hình điện tử. Và ở một góc nào đó, sau khi hoàn thành sứ mệnh của mình, những "chiến sĩ" trưởng lại lặng lẽ thu dọn hành trang, mỉm cười chào ngày mới và sẵn sàng cho một cuộc hành trình tiếp theo - cuộc hành trình đi tìm sự thật đầy nhọc nhằn.

Phóng viên Quang Hòa, Phòng Thời sự tác nghiệp tại xã Yên Lâm.

XEM GÌ Ở ĐÂU?

HƯỚNG tới kỷ niệm 101 năm Ngày Báo chí Cách mạng Việt Nam (21/6/1925 - 21/6/2026), bắt đầu từ tuần này, các kênh truyền hình trung ương và địa phương đồng loạt triển khai đợt phát sóng đặc biệt với nhiều chương trình chính luận, nghệ thuật đặc sắc.

Bên cạnh đó, khán giả cũng có thể thư giãn với loạt phim truyền hấp dẫn trong khung giờ quen thuộc trên sóng TTV Tuyên Quang.

TTV Tuyên Quang

- 8h00: Oan gia phong cấp cứu - Tập 14, 15.
- 10h30: Thế giới song song - Tập 8, 9.
- 12h00: Cam bẫy - Tập 28, 29.
- 18h00: Ngược dòng thanh xuân - Tập 14, 15.
- 21h15: Duyên ngọc vô khuyết - Tập 17, 18.
- 22h20: Gia đình số 1 - Tập 56, 57.

CẢNH TRỰC

Chúc mừng Ngày Báo chí Cách mạng Việt Nam 21-6.

Báo chí với hoạt động nhân đạo, từ thiện

Vượt ra khỏi trang viết, các cơ quan báo chí ngày nay đã trở thành cầu nối nhân ái vững chắc qua nhiều chương trình từ thiện, học bổng quy mô và bền vững. Bằng uy tín truyền thông, báo chí khơi dậy lòng trắc ẩn, kết nối các nguồn lực xã hội để kịp thời nâng đỡ những mảnh đời khó khăn và khẳng định sứ mệnh phụng sự cộng đồng.

Chương trình "Việc tử tế" (Đài Truyền hình Việt Nam)

Trong hơn một thập kỷ qua, Chương trình "Việc tử tế" của Đài Truyền hình Việt Nam đã lan tỏa đến các tỉnh, thành phố trên cả nước, hơn 15 quốc gia trên thế giới, hơn 1.500 chuyến đi và đặc biệt vinh danh hơn 2.500 nhân vật trên khắp mọi miền đất nước.

Điều đáng quý là chương trình không chỉ phản ánh cái tốt, mà còn góp phần làm cho cái tốt được nhìn thấy rõ hơn, được trân trọng hơn, được bảo vệ hơn và được nhân lên mạnh mẽ hơn.

Quý Xã hội từ thiện Tấm lòng Vàng (Báo Lao Động)

Quý Xã hội từ thiện Tấm lòng Vàng trao hỗ trợ cho nữ sinh nghèo ở Lao Cai có nguy cơ bỏ học sau đồng lúa làm sập nhà.

Thành lập từ tháng 10-1996 với mục tiêu hỗ trợ công nhân viên chức, lao động (CNVC-LĐ), những người có hoàn cảnh đặc biệt khó khăn trong xã hội và thực hiện các hoạt động xã hội từ thiện mang tính cộng đồng... Quý Tấm lòng Vàng Lao Động, nay là Quý Xã hội từ thiện Tấm lòng Vàng đã nổi dài hành trình sẻ chia, nhân văn, nghĩa tình ở khắp mọi miền đất nước...

Suốt 30 năm hoạt động, Quý XHTT Tấm lòng Vàng đã trở thành một trong những quỹ xã hội từ thiện uy tín trên toàn quốc. Mỗi một chương trình, việc làm Quý triển khai đều thực hiện nghiêm túc tiêu chí "Nhận một đồng - Chuyển một đồng".

"Nhịp cầu nhân ái" và "Điều ngược gió" (Báo và PTTH Tuyên Quang)

Bằng sự minh bạch và chuyên nghiệp, Chuyên mục "Nhịp cầu nhân ái" và Chương trình "Điều ngược gió" của Báo và PTTH Tuyên Quang ngày càng được lan tỏa.

Thông qua 2 chương trình, đến nay đã có hàng trăm tương trợ được hỗ trợ. Riêng năm 2025, Chuyên mục "Nhịp cầu nhân ái" đã hỗ trợ giúp đỡ 27 trường học, xây mới và sửa chữa 5 ngôi nhà với tổng trị giá hơn 4,2 tỷ đồng. Chương trình "Điều ngược gió" hỗ trợ 10 trường học, xây mới và sửa chữa 2 nhà. Trong công tác phòng, chống bão lụt do cơn bão số 9 và 10 gây ra, Báo và phát thanh, truyền hình Tuyên Quang kết nối được 20 đơn vị, nhà tài trợ gồm các cơ

Lãnh đạo Báo và phát thanh, truyền hình Tuyên Quang trao tiền hỗ trợ xây nhà mới cho gia đình bà Chàng Thị Lau, thôn Phiêng Đẻ, xã Mậu Duệ.

quan, doanh nghiệp, nhóm thiện nguyện, cá nhân và các mạnh thường quân trong, ngoài tỉnh kết nối giúp đỡ bà con Nhân dân Tuyên Quang khắc phục hậu quả cơn bão gây ra với tổng trị giá trên 1,4 tỷ đồng.

Học bổng "Tiếp sức đến trường" (Báo Tuổi Trẻ)

Ra đời từ năm 2003, học bổng "Tiếp sức đến trường" do Báo Tuổi Trẻ phối hợp cùng các nhà tài trợ đã trở thành phao cứu sinh cho hàng vạn mảnh đời gian khó.

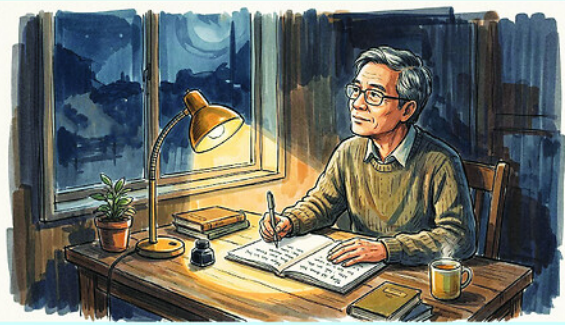
Trải qua hơn hai thập kỷ hoạt động bền bỉ, đến nay, quỹ đã đồng hành và nâng bước cho gần hàng chục nghìn tân sinh viên trên khắp mọi miền Tổ quốc. Từ sự hỗ trợ này, hàng ngàn học sinh nghèo vùng sâu vùng xa, vùng chịu thiên tai bão lũ đã thay đổi được số phận, tốt nghiệp và trở thành những công dân có ích.

ĐỨC HÀI (Tổng hợp)

TẢN VĂN

Lửa nghề

THANH HÀ

Minh họa: XUÂN ĐỨC

Ở tuổi gập nghề ngũ tuần, khi những chuyến xe đêm không còn làm lồng ngực tôi rung lên những nhịp đập hồi hả, tôi bắt đầu học cách ngồi lặng im nghe tiếng đêm rơi. Mấy mươi năm cầm bút, đi qua một thời lặng lẽ của mực in, giấy trắng rồi chứng kiến sự dịch chuyển không ngừng của dòng chảy số, tôi chợt nhận ra mái đầu mình đã nhuộm màu sương khói. Ngồi đối diện với bức tường đêm yên ắng, nhìn quảng sáng vàng dịu từ cây đèn bàn hết xuống trang bán thảo, tôi tự hỏi: Sau bao thăng trầm, điều gì giữ cho một người qua nửa đời phiêu bạt không buông rơi cây bút? Câu trả lời, hóa ra vẫn nằm vẹn nguyên trong lồng ngực, ấm áp và bình yên: Lửa nghề!

Ngòai kia phía sau, ký ức tuổi trẻ hiện lên như một khoảng trời rực rỡ và đầy khát vọng. Ngày ấy, ngọn lửa trong tôi là sự dẫn thân. Tôi đã sống những năm tháng thanh xuân bằng một trái tim nồng nhiệt, sẵn sàng đi về phía gian khó, thức trắng đêm bên trang bán thảo với khát vọng dùng câu chữ để chở che cho lẽ phải, mang những điều chân thực đến với mọi người.

Nhưng đi qua vạn vệt đường tác nghiệp, chứng kiến

bao thăng trầm của nhân thế và cả những khoảng lặng trong chính lòng mình, tôi mới hiểu chiều sâu và sức nặng của chữ nghề. Có những đêm dài thanh vắng nhìn lên trần nhà tự vấn, khi bóng tối bủa vây và đối diện với chính mình, tôi biết học cách cân trọng hơn. Tôi sợ sự vội vàng. Tôi lo những câu chữ dù vô tình cũng có thể làm tổn thương một tâm hồn, hay một góc nhìn chưa trọn vẹn vô tình khép lại cánh cửa hy vọng của một ai đó... Lửa nghề giờ đây không còn là ngọn lửa bùng cháy muốn xoay chuyển cả thế giới, mà là thứ lửa được nuôi dưỡng bằng sự thấu hiểu, hóa thành khối than hồng đượm, cháy âm ỉ, sâu lắng và bao dung.

Giờ đây, ngọn lửa ấy mang sứ mệnh sưởi ấm và sẻ chia. Tôi chọn viết chậm lại, để câu chữ nâng đỡ, ôm ấp những số phận lỡ dở và gieo lại niềm tin nơi những góc khuất cuộc đời. Lửa nghề của một người đi qua sườn dốc cuộc đời là sự kiên định giữ cho tâm mình an yên trước những xao động, là lòng can đảm dám đồng hành cùng sự thật bằng sự điềm đạm và thấu suốt.

Trang bán thảo trước mặt vẫn mở ra, thênh thang hứng lấy những suy tư của một kiếp tầm rút ruột nhà thơ

GIẢI THOẠI

VŨ TRỌNG PHỤNG Viết bài trên giấy gói thuốc lá

Vũ Trọng Phụng nổi danh là "Ông vua phóng sự đất Bắc" với những bài báo sắc sảo, vạch trần xã hội thực dân nửa phong kiến. Thế nhưng, cuộc đời làm báo của ông lại là một chuỗi ngày nghèo khó đến thất vọng.

Thời kỳ đỉnh cao, Vũ Trọng Phụng viết cho rất nhiều tờ báo như Ngọ Báo, Tam Lang, Hà Nội Tân Văn... Tuy nhiên, vì nhuận bút bèo bọt và phải nuôi cả gia đình, ông thường xuyên thiếu giấy mực.

Có những đêm, vì quá tâm huyết với một vết phóng sự, ông đã lượn những mảnh giấy gói thuốc lá, vuốt phẳng ra để viết tiếp bài nộp cho tòa soạn vào sáng hôm sau. Có những lúc tình trạng đến mức không còn một mẩu giấy vụn, ông phải cạo cả lớp giấy bạc lót bên trong bao thuốc để viết tiếp cho kịp giờ báo lên khuôn. Mỗi con chữ trên nền giấy nham nhở ấy không chỉ được chắt chiu từ mồ hôi, mà còn từ cả máu và những tiếng ho sù sụ của căn bệnh lao đang gặm nhấm ông từng ngày. Khi những xấp "giấy thuốc lá" đặc sệt chữ ấy được chuyển đến tòa soạn, các biên tập viên vừa cảm vừa rơm rớm nước mắt, bởi họ biết mình đang nâng niu những kiệt tác được vớt ra từ chính mạng sống của một thiên tài nghèo khổ.

HẢI YẾN
(Sưu tầm)

Một số hình ảnh các đồng chí lãnh đạo tỉnh chúc mừng các cơ quan báo chí nhân Ngày Báo chí Cách mạng Việt Nam 21-6

Đồng chí Bí thư Tỉnh ủy Hầu A Lềnh thăm, chúc mừng Cơ quan Thường trú TTXVN tại Tuyên Quang (ảnh trái). Đồng chí Chủ tịch HĐND tỉnh Nguyễn Văn Sơn và các đồng chí lãnh đạo tỉnh với lãnh đạo các cơ quan báo chí tại Lễ trao Giải Báo chí tỉnh Tuyên Quang lần thứ VII năm 2026 (ảnh phải).

Ảnh 1: Đồng chí Chủ tịch UBND tỉnh Phan Huy Ngọc thăm, chúc mừng Văn phòng đại diện Báo Nhân dân tại Tuyên Quang.

Ảnh 2: Đồng chí Phó Trưởng Đoàn ĐBQH chuyên trách tỉnh Lý Thị Lan tặng hoa chúc mừng Báo và phát thanh, truyền hình Tuyên Quang.

Ảnh 3: Đồng chí Phó Chủ tịch HĐND tỉnh Phạm Thị Minh Xuân chúc mừng Báo Tân Trào.

Ảnh 4: Các đồng chí lãnh đạo Ủy ban MTTQ tỉnh thăm, chúc mừng Báo và phát thanh, truyền hình Tuyên Quang.

MÓN NGON CUỐI TUẦN

Lươn om chuối đậu

■ TIẾN CHIẾN

Nguyên liệu chế biến món lươn om chuối đậu (ảnh trái). Món lươn om chuối đậu đậm đà (ảnh phải).

KHI những cơn mưa rào mùa hạ làm đất trời dịu mát, gian bếp nhỏ là nơi sưởi ấm lòng người bằng những món ăn đậm vị quê hương. Ngày cuối tuần, gác lại bộn bề công việc, vào bếp chế biến món lươn om chuối đậu - món ẩm thực kết hợp hài hòa giữa thực quả từ đồng ruộng và sự tinh tế trong gian bếp Việt khiến không gian gia đình thêm nồng nàn yêu thương.

Bí quyết làm nên sức hút của món ăn nằm trong từng công đoạn chế biến. Những chú lươn đồng béo tròn, sau khi được làm sạch bằng muối hạt và chanh tươi, sẽ được cắt khúc vừa ăn và ướp cùng nước cốt hành tỏi, nước mắm, tiêu cay nồng. Khi thịt lươn thấm đậm gia vị sẽ đem xào săn trên lửa lớn, đánh thức mùi thơm quyến rũ.

Linh hồn tạo nên màu vàng óng ả và làn nước om sóng sánh tự nhiên chính là sự kết hợp giữa sốt mè nghệ, chuối xanh và chút bì lợn béo ngậy. Chuối xanh tước vỏ, ngâm nước muối chanh để giữ màu trắng, sau đó luộc sơ với nghệ giã nhỏ rồi chiên qua dầu nóng

giúp miếng chuối săn lại, khi nấu không bị nát. Đậu phụ cắt miếng vuông rán vàng giòn rụm, thịt ba chỉ đảo cháy cạnh sém vàng... tạo thành bản hòa tấu hương vị ngọt ngào.

Trong chiếc nồi đất, thịt ba chỉ, chuối xanh được đảo đều cùng chút mắm tôm đậm đà, rồi quậy hòa cùng nước sôi lăn tăn. Khi làn khói nghi ngút bốc lên, hỗn hợp sốt mè nghệ, sốt chuối và bì lợn được đưa vào nồi, hạ lửa liu riu để cái ngọt của thịt, cái bùi của chuối ngấm sâu vào nhau. Cuối cùng, lươn đồng và đậu phụ được thả vào om chung, để tất cả cùng chín mềm, đặc quánh lại thành một thứ nước sốt vàng óng, mượt mà như mật ong.

Món ăn hoàn hảo khi được nhấn nhá thêm sắc xanh của lá lốt, tía tô, hành lá và vài quả ớt gió cay nồng. Múc một bát lươn om và chuối đậu nóng hổi ra mâm, ta sẽ cảm nhận trọn vẹn vị thịt lươn thơm mềm, thịt ba chỉ béo ngậy, đậu phụ bùi bùi hòa trong làn nước ngọt thanh, chua dịu vị mè. Món ăn thích hợp nhất khi dùng nóng cùng cơm trắng dẻo thơm hoặc những sợi bún mát lạnh ■